

ruh ve madde

Türkiye Metapsisik Tetkikler ve
İlmi Araştırmalar Cemiyeti Neşir
Organıdır

Cilt 12. Sayı 139 Ağustos 1971

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Haberleyenler :

Doğ. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korates
Güven Erer
Enver Ölçermez
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca

İdarehane ve Cemiyet binası:
Takalm, Sıraselviler, Billircu
Çıkma Sömbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral Sokakı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Abone ücreti : Yıllık 30 Lira

Kapak : Maya Uygarlığının kalın-
lıklarından yarı ilâh bir insan başı.
Uzaylı deniliyor.

Sevgili Okuyucular

Birçoklarımızın dikkatine çarpan bir durumu, tekrar karşınıza çıkarmaktan sıkıldığımızı bildirmek isteriz. Bu durum basını kâğıtlarında görülen % 50 oranundaki fiyat artışıdır. Daha geçen sene yapılan zamlardan sonra tekrar bir fiyat artışıyla karşı karşıya gelmek, samimiyetle itiraf edelim ki, soluğumuza kesti. Neden?

Ruh ve Madde Dergisi kâr gayesi gütmeyen eğitimci, bilimsel ve Türkiye Metapsisik Cemiyeti Üyelerinin kişisel çabaları ile yayınlanan bir dergidir. Baskı sayısı belirlidir, okuyucusu seçkindir, nefsanî yete hizmet etmez. Bu bakımdan onu besleyecek olan ilânât'dan da gereği gibi yararlanamaz. Bir ödev ve görev dergisi olmanın bütün zorluklarını sırtında taşıyan Ruh ve Madde, aziz okuyucularının içten bağlılık ve güvenlerine sürekli olarak layık olmak için hiç bir fedakârlıktan çekinmez. Sizlerden aldığını tekrar sizlere vermektedir.

Bundan başka bir derginin imkânlarını aşan bal-lerde kitap yayını, teksir yayını yaparak arzularınızı yerine getirmeye çalışıyoruz. Fakat kâğıt fiyatları- nın artışı sizlere kadar ulaşan Dergi ve Kitaplarda zorunlu bir fiyat artışına sebep olacaktır.

Abone ve Dergi birim fiyatlarında makûl oranda yapılacak zammı anlayışla karşılayacağınızdan emin bulunmaktayız.

Yaz devresi nedeniyle İstanbul'a gelen Okurlarımız- ın Salı ve Cuma akşamları Cemiyete uğramaları bizleri son derece memnun edecektir.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Varoluşçuluğa Dair Eleştiriler

Varoluşçuların ileri gelenleri genellikle Tanrıya inanan kimselerdir. Onlar için Tanrı hakkında bir ilâhiyat yapmanın büyük bir önemi yoktur. Zira ilâhiyat yapılırken objektifliğe, akıla ve kelâma (söze) ihtiyaç vardır ve bunlar her zaman — hatta çoğu zaman — insan hakiatle temasa geçiremezler. Hele objektif deliller aramak akıl ile Tanrıyı kavramak tamamen saçmadır. Objektif hesaplarımızın hiç biri Tanrıyı anlamaya asla yetmez.

Tanrı hakkında bir şeyler bilmenin değeri nedir, Tanrı için beşeri isim ve sıfatlarına var olması ne ifade eder? Bunlar olsa olsa paganizmden arata kalan kaba aklın tatmin olması için sürdürülen bir öğretinin sonucudur. Putperestlik devri beşeri hayatın adeta ayrılmaz bir parçası gibidir. Hââ putpe-

restlik devam ediyor: nefse ve maddeye tapınışın ardı arkası kesilmedi. Bunu hemencecik kendimizde ve çevremizde görebiliriz. İşte bu bakımdan Varoluş felsefesinin dinsel kurumlara neden hücum ettiği daha iyi anlaşılacaktır. Onlar dine değil, din kurumlarına karşı mütamaha ile hareket etmeyi yerinde görmüyorlar. «Dinin amacı (Tanrı hakkında beşeri anlayışın ötesi) ne geçemeyen birşeyler söylemek ve öğretmek değil) Tanrıya GÜVEN ve SEVGİ'yi yaratmaktır. Böyle söylerler.

İşte bu nokta Ruhçuluk bakımından biraz açıklanmaya muhtaçtır. Gözlem ve inceleme bize göstermektedir ki beşeri dinlerin hepsi Tanrı hakkında aynı kavramlara sahip olmadığı gibi, Tanrıyı tanımayan dinler de vardır. Amacı Tanrıyı ve

O'na güvenmeyi, sevgiyi öğretmeyen din, din değildir gibi bir sonuç çıkıyor. Bu doğru bir ifade olamaz. Bunun sebebi : Varoluşçuların çoğu Batılıdır ve batı dinlerine mensup olmalarıdır. Tanrı, İsa ve Kilise kendi ferdliyetlerinin tam anlamıyla keşfedilip geliştirilmesine engel olmaktadır. Bu bakımdan «Kişisel bağlılık»lardan kurtulmak gerekecektir. Gerekirse İsa'dan ve Kilseden (yahut çağın kurumu ve beşeri otoritelerinden) müstakil olmak gereklidir. Zira «kendi kalbin ölçüye gelmeyen muamelelerini ve sırlarını keşfetmedikçe hiç kimse insanları anlayamaz.»

Bu bakımdan Tanrı'ya güven ve sevgi beslemek, hatta tehlikeli bir şekilde güven ve sevgi duymak gereklidir. Bu güven Tanrıya «benliğimizi eritmesini» ge-

tektirmez, aksine bizi ger-
ekten birer «benlik (şah-
siyet)» haline getirir. Bu-
nunla beraber Tanrı'ya gü-
ven ve sevgi bir iman işidir.
Bu iman nasıl meydana gel-
mektedir?

İman kişinin verdiği bir
karardır öncelikle. Kararını
verirken kişi bir «hamle»
yapmıştır. Bu hamle, aklı
geride bırakarak, bir nev'i
duyusal sıçrayış tarzında
olmamak gerekir. Aklı, irade-
yi, duyguları bir araya
getiren «benliğin» bir bütün
olarak verdiği karar sonucu
meydana gelen hamle insan
imana götürür.

Biz burada, bu «karar -
hamle ve imana ulaşma»
vairesini tek bir hayatın
hamulesi olarak ele alma-
yız. Zira «Endişeler, bağlan-
tılar ve korkaklık içinde»
bulunan insanın realiteyi
kavraması, anlaması zordur.
Nefsaniyetin her türlü ile
dopdolu iken bir hamle ile
imana varmak insana kolay
değildir. Bu karar ve hamle
ruhun geçmiş hayat tecrü-
belerinin sağladığı olgunlu-
ğun sonucudur. Bir tek hay-
yat insanların kendilerini
keşfetmelerine, dünyanın
gerçekleriyle yüzyüze gel-
melerine yeterli değildir.
Hayatlar ve mütemadi hay-
atlar.. kendini keşfetme
yolunda «şahsiyet kazanma»
uğrunda tüketilen hayatlar!
Bize ait olan realitelerin
geçilmesi «Hakikate» ait
değeri ve yanlış parçaların
seçilmesidir. Benliğe ait re-
alite, var olmanın anlamı,
kisisel deneylerin derinliği.

ne dalmakla keşfedilebilir. O
deneylerde ruhun bilgisi, de-
ney ve görgüsü anlaşılabilir.
Benliğe girmek, bir bedeni
idare etmek, kişi olmak ru-
hum realitesidir.

Varoluşcuların büyük ha-
taları varlığın beden dışında
devam edebileceğini anlaya-
mamalarıdır. Tek bir haya-
ta sığın, ölümle son bulan
bir varlık için umutsuzluk,
haygi, emniyetsizlik olağın-
dır. Fakat bedenin geçici
bir elbise oluşu, ruhun ebe-
diliği, var oluşun sonsuz
kere tekrarlandığı bilinme-
diği için, durmadan «BEN
KİMİM?», «KİŞİ OLARAK
VAR OLMANIN BENÇE
ANLAMI NEDİR?» sorula-
rını sorup durmaktadırlar.

«Tanrıya derin bir güven
ve sevgi duymak» ile «sahte
emniyet, yalancı mutluluk,
hayallerle uğraşan dogma-
tik kurumlar arasında» na-
sıl bir telif yapılabilir.

Bu «güven ve sevgi ima-
nı» her zaman hamle içinde
bulunmayı gerektirir.

Hamle ise ruhun özünde
bulunan kudretin, Mutlak
Kudret'den (Tanrıdan) aldı-
ğı heyecan ve aksetmiş bil-
giden doğan eylemdir. Eylem
daima devam etmelidir.

Varoluşcular cesaretsiz,
endişesiz, bağlantısız hayat
boştur, derler. Bunların hep-
si beden ve ruh'dan ibaret
olan varlığın realite bilgisi-
nin sonucudur. Bedenli ru-
hun — insanın — idrakı,
bilgisi ve şuur sahası ne
derecede gelişmiş ise ken-

disi hakkındaki. BEN Kİ-
MİM sorusuna vereceği ce-
vap da o derecede gelişmiş
olur.

Varoluşcuların objektif-
likten kişiselliğe, genelden
özele, soyuttan somuta, dış
gözlemden iç gözlem, haberdan
sorumluluğa, (insanın)
edindiğinden (kendinin) ne
olduğuna geçme çabaları
maddecilik körlüğüne saplan-
anlara büyük bir yardım
ve ikaz olmuş ve olmaktadır.

Ruhçuluk varoluşculuğa
ruhun ebediliğini, müteaddit
bedenlenmeleri, ölüm ötesi
hayatın reallliğini, dünya
gerçeklerinin geçici olduğun-
u, Tanrının Kadiri Mutlak
olduğunu iç gözlem'de ruh-
da meknûz geçmiş hayat
bilgileriyle temasa gelindi-
ğini, tekâmülün sonsuz oldu-
ğunu, yaşantının bir dene-
me olduğunu, söyler.

Varoluşculuk, ruhçuluğun
bedenli ruh (varlık) için
önerdiği bilgileri felsefe ya-
parak bizzat anlamaya çalış-
an bir sistemdir. Ne var ki
bu araştırma ve iç gözlem
esnasında sonlu bir varlık
kavramından öteye çıkama-
maktadır. Tıkamıklık, siste-
mdeki bulanıklık, anlatı-
nın dolambaçlılığı bundan
ileri geliyor. Beden ve Ruh
ikiliğini ayırtetmekte, bed-
enin ötesinde ebedi bir Ruh
hayatının sürüp gittiğine
kanı olmakta bir geri kal-
mışlık var. Eğer iç gözlem-
lerini gereği gibi yapabilse-
lerdi ebedi olduklarını sezer
hatta idrak ederlerdi.

EĞİTİM DÜĞÜMÜ

«Çocuklukta din terbiyesi almayanlar, ölünceye kadar şahsiyetsiz kalmaya, irâdesiz ve seciyesiz yaşamağa mahkûmdurlar.»

Ziya GÖKALP

MEHMET SANCAR

TAPINMAK :

Tapınmak; otomatik, yani bilinçsiz bir tapınmak, anlamsızdır.

Dün de insanlar putlara taparlardı bilgisizlikten...

Bugün de putlara tapıyorlar bilinçsiz. likten!...

Dünün putları; bir taş parçası, bir heykel, bir altın buzağı şeklinde yapma, bir gök cismi olarak ay, yıldız, güneş, yıl, durum yahut bir yer parçası biçiminde göl, nehir, dağ, deniz olabildiği gibi nasıl sonsus-sa... Bugünün tek putunu temsil eden para da, ancak ve ancak faydacılık anlayışıyla ayaktaadır! Yani, bugün de insanlar bencilliği yönünde yine putperesttirler!...

Tapınmak, ister dinsel, ister maddesel yönde olsun, hâlâ bir bütünleşmenin ifâdesi olamamıştır. Çünkü bilgisizce, ne di-ne, ne de maddeye hizmet mümkün değildir.

Diliyle Rabbe bağlılığını ifade ederken elini maddeden ayıramıyan insanı Rabbe dönük sayamayız.

Putları kırarak put olmayan **Mutlak'a** yönelmek; maddeye hükmedebilecek kadar bilinçli yaşamağa bağlıdır. Bu ruhsal ustahğa erememiş insan, putperest kalmağa mahkûmdur.

Beden - ruh dâliyesini (ikilisini) idrâk yolunda çaba göstermek, otomatizmadan sıyrılmının başlangıcıdır.

Tapınmak, bağlılığın ifâdesidir. İfâde isc. düşünme yeteneği boyuncadır. Ancak bir taş parçasına ulaşabildiği gibi, Rabbe de el uzanabilir!...

Düğüncenin malzemesi bilgi, vasıta akıl, mihengi ise vicdandır. Hepsil, mevcudiyetleri kadar hedef gösterirler...

DİN :

Tapınmak, daha çok bir dinsel gereğin yerine getirilmesidir. Din söyler; insanlar bu söylenilenlere bilgilerince uymağa çalışırlar.

Din, otomatizmadan sıyrılmaya seviyesi-ne gelebilmiş varlığın (insanın), elini bırakış, aklına hitabedmiştir.

Varlık bir hedefe yönlendirilerek diyelim ki, İLÂHÎ MURAD'ın tahakkuku için yaratılmıştır. Öyleyse tekâmül de hedefe dönük olacaktır. Önceleri bu hedefe otomatik olarak bağlı iken, sonraları, yavaş yavaş bu otomatik yaşayıştan çıkarılmağa çalışılacaktır. Yani, aynı hedefe bilerek bağlanması sağlanacaktır. İşte **din**, bu maksatla ilham ve ilân edilmeğe istenilmiştir. En ilkelinden en olgununa kadar bütün dinlerdeki asıl maksat budur. Varlık; öğrenecek, deneyecek, bilecek ve mevcudiyetinin idrâkine erecek! Dinin **gereği** tapınmadaki saklı gözükür murat bu; otomatik tapınış bunun için...

İstenilen ne? Hedefe dönük, maksada bağlı, bilerek yürümek değil mi?... **Bütün** hayhuyun içerisinde olanlar bunlar... Gerisi, sıvri uçların törpülerinden ibaret... Yani, hedefe dönük, maksada bağlı, bilerek yürüyemiyorsak; bunların tahakkuku için ne lâzımsa o yapılacak demektir... Malzemeleri bizden, kompozisyonları yarıktan... Mala boğacaklar... Yoskul dâirecekler... Geri kaldıkça kamçılacaklar... İnceyecek, isyan edecek... Gülüp ağlayacak... Ne kadar ters kavisler çizsek de, istenilenler dışı olamayacağız asla!... Kıyamet kopsa, cehennemlik olsak da!...

Ruhen önde olan, ruhen geride olan dan daha az ıstıraplıdır; yahut daha mutludur... Cehennemlik veya Cennetlik olmak da, bu önde veyahut geride olmakla ilgilidir...

Dünya mektebi, binlerce sınıfı olan bir okul gibidir: Kadro, aynı sınıftan başlamıştır ama, son sınıfa aynı kadronun (okul kapanıncaya dek) yetişmesi ne mümkün!...

Şu Cennete, şu Cehenneme; bu kapalı sembolünden çıkıp da, daha üstün bir anlayışla bir inanabilsek!...

Çocuğa sınıfta kalacağı söylenir ama, bir kısmı vardır ki, buna inanarak çabalar ve sınıfını geçer. Bir kısmı ise, bu inancı gösteremediği için sınıfta kalır. Bunların da kimileri pişman, kimileri pişman bile değillerdir!... Pişman olmayı bilenler, bu kaybı kazanmağa aday sayılabilirler ama pişmanlık bilgisinden dahi nasibini olmayanlar, kayıp üstüne kayıp ekleyecekler demektir!... Uyanan, kayıplarını kazanabilecek kimselerdir. Yazık uyanamayan çoğuluğa!... Yazık hep sınıfta kalanlara!...

İLİM :

Bilinmesi gerekenlerin topuna birden destek yeridir. Yahut bilim'e, bilinmesi icabedenler de diyebiliriz. Lâkin, evrenin bir kısmını kendine koru olarak seçip deneysel yollarla gerçekliyerek kanunlarına varmak, ilim'in tümü olamaz. Netikim öyledir de: Bütün bilinebilenlerin çoğu maddeye aittir. Ruha ait olanları ilim saymayanlar daha çoktur!... Yani, ruh, onlarca yok olandır!... Fakat, yok saydıklarının varlık gösteren olaylarını izahtan âcizlikleri de başka!...

Halbuki ilim, beden için neyse, ruh için de odur: Birine madde ilmi dersek, diğetine de ruh ilmi dememiz gerekir. Ve yeryüzünde ruh ilmi, madde ilminden önce kurulmuştur: Dinler, bütün dinler.. Bunu İlahî Kaynak kurmuş, kurdurmuş, geliştirmiş... Madde ilmiyle insanlar bunu bütün leyecekleri yerde; kendi bulduklarına sahip çıkıp din ilmini bir kenara itivermişler! Buna sebep, çoğunluğun, din ilmi içerisinde daha madde ilmi üzerine çıkamamış olmalarıdır. Nitekim madde ilmini biraz şuurlandırınca da din ilminden uzaklaşmışlardır! Çünkü din ilminin içerisinde kalabilmek, maddenin etkisinden kurtulmağa başlayıp ruhsal yaşantıyı idrâke yönelge

bağlıdır. Madde, ayaklarımızın altındadır. Ruh ise, başımızın çok üstünde!... Üstte olanı yakalamak onu aşağı indirmekle mümkün değildir (Kuşu aşağı indirebiliriz ama, kuş, yerde kuş değildir artık: Uçtuğunu göremeyiz. Zira o, uçabildiği için kuştur...) Ruh'un da yere indirilmiş hâli, bedendir, maddedir... Ruhu ancak, onun ruh olarak bulunabildiği seviyeye yükseltebildiğimiz zaman var sayabiliriz. Aksi halde bütün iddia ve ispatlara rağmen onu, yok saymakta ısrar edeceğiz. Çünkü bulduğumuz seviyede o yoktur.

Ruhu yok sayanların bulunduğu yerde dinler de yoktur. Tabiidir ki, yok olanın eğitimi de olmayacaktır!...

Din eğitiminin zait görenlerin anlayışında ruhsal yokluk olduğundandır ki, dinsel eğitime önem verilmez.

SEVİYE :

Ruhsal tekâmülün kademeleri birer seviyedir. Bu seviyeler derecelenip yükseldikçe madde ilminin üstündeki ilimleri de idrâke başlarız. Yok, yok olur gözümüzde... Ruh gözümüz açılır; hep var olanları görür oluruz. Çünkü varedilmişiz; yokluk meçhûlümüzdür. Daha doğrusu, yaratılan için yok yoktur; sâdece varlar sıralanır... Yokluk yaratana nezdindedir... Bize, var olana, yok demek düşmez. Var olanlara, göyledir veya böyledir deriz yeteneğimizce...

Demek oluyor ki, madde üstü bir seviye kazanmadan madde üstüne akıl erdirmeniz ancak hayâldir!... Bu hayâlin gerçek olması ise, dinsel eğitime de, maddesel eğitim kadar önem vermimize bağlıdır.

Yoksa, bugünkü hâliyle, okullara politik çıkarlar uğruna sokulmuş, ne maksat dışı din dersleri ne de aynı paraleli aşmamış diğer dinî okullarla Kur'an Kusurları gibi çok geri dinsel eğitimlerle bize elverişli. Bize ruhsal seviye kazandıracak dinî terbiye, ilkokula yeni başlayan körpe dimağa (ezber dışı) muhakemeye sokulacak madde ilmi paralelindeki din ilmiyle (ruh ilmiyle) mümkündür ancak.

Ruhban okulları seviyesindeki bir özen-
(Devamı sahife 29'da)

Brezilya'nın ve Fakir Halkın Aziz J. ARİGO'su

Asıl adı Joje Pedro de Freitas olan tanınmış ruhi şifacı Jose Arigo resmi bir araba ile kaygan asfalt üzerinde evine giderken, kendi arabasının kayması sonucu çarpışarak 11. Ocak 1971 de vefat etmişti.

Bu acı haber bütün Brezilya'da üzüntü ile karşılanmış, cenazesine ülkenin dört bir yanından arkadaşları, hastaları, gazeteciler ve akrabaları gelmiştir. Sağlığında kendisine karşı çıkmış tıp doktorları bile ülkede sürdürülen iki günlük yasa katılmaktan kendilerini alamamışlardır.

Arigo kendi halinde u fak tefek, sadece üç yıllık mektep tahsili görmüş bir insandı. «Arigo» takma adını okulda iken kendisine takmışlardı. Portekizcede, «Arigo», «köyde yaşayan adam» anlamına gelir. Bununla birlikte yıllar geçtikçe «Arigo» kelimesi, tıp doktorları tarafından ümitsiz hasta diye vasıflandırılmış zavallılar için bir ümit şefkât ve sıhhat sembolü haline gelmişti.

Konuşması, hatta hareketleri pek düzgün sayılmazdı fakat teşhis, tedavi ve operasyonlarında % 100 isabet vardı. İrtibatta bulunduğu rehber varlığı, son büyük savaşta dezenkare olmuş Alman doktorlarının, dan Dr. Fritz idi. Dr. Fritz

kontrolü eline aldığı zaman. Arigo transa girer, bu halde gayet yerinde teşhis tedavi ve operasyonlar da bulunudu. Bu operasyonlarında genellikle cep çakısını kullanırdı. Bu ameliyatları sırasında hastalar hiç bir ağrı sızı duymazlar, Arigo istediği zaman kendi iradesiyle kan akmasına bile engel olabilmekteydi. Anestezik veya sterilize aletler ve malzeme kullanmamasına rağmen ölümüne kadar hiçbir hastasında mikrop kapma diye birşey vukubulmamıştır. Bu şekilde, içlerinde gerek Brezilya'lı gerek yabancıların da bulunduğu binlerce hasta tedavi etmiştir.

Pek istekli olmamasına rağmen, bir gurup Amerikan doktoruyla bazı test ve araştırmaları gerçekleştirmek üzere bir süre için ülkesinden ayrılmış. Birleşik Devletlere gitmişti. Brezilya da iken de, başlarında Dr. Puharich isimli bir doktorun bulunduğu bir

doktor topluluğuyla çalışmıştı. Bu sıralarda Dr. Puharich kolundaki bir tümörden ızırıp çekmekteydi. Hatta kendisi, bu tümörün orta parmağı idare eden sinirleri de dejnere edeceğinden korkmaktaydı. Arigo'nun çalışmalarını gördükten sonra Dr. Puharich kolundaki tümörü almasını Arigodan rica etti. Bu tümörün alınmasında da Arigo basit bir cep çakısı kullanmıştı. Doktorun kolunu sol eline aldı, çakısı ile tümörün bulunduğu yeri kestti. Kan akmaya başladı. Sonra kestığı yeri sıktı, tümörü aldı. Tümör bir cm çapındaydı. Yine diğerlerinde olduğu gibi bu ameliyatta Arigo anestezi kullanmamış ve yara birkaç günde tamamen kapanmıştı. Arigo'nun sadece «1» saniyede gerçekleştirdiği bu operasyonu iyileştikten sonra Dr. Puharich heyecanlı tıp dergilerinde anlatmıştı. Hastalarının niçin acı duymadıkları kendisine so-

duğunda, Arigo şöyle ce-
ap verirdi: «Operasyonlar
arasında hastaların üzerine
şifalı bir ışık akseder
bu ışık bütün acılarının
dır.»

Arigo'nun paslı bir ek-
ek bıçağıyla göz ameliya-
yaptığını herkes bilir. Ve
ameliyat yine çok kısa
zamanda ayakta yapıl-
ı. Hiçbir acı duyma-
kan kaybetmeyen has-
ne olduğunu bile anlaya-
mıştı.

Jose Arigo 1971 de öle-
ğini önceden biliyordu ve
yakınlarına da söyle-
mişti. Geride bir dul hanım
ve altı çocuk bırakmış olan
Arigo sağlığında gülleri çok

severdi. Bu bakımdan cema- lunanlara gül dağıtılmıştı.
ze merasiminde hazır bu. (The Spiritualist'ten)

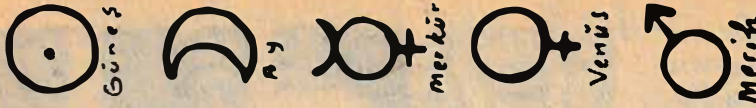
Tüsta tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

Yıldızlar ve İnsanın Kaderi

J. W. A. VOERMAN

Tanınmış astronom Johann Kepler'e göre dünya cansız olmayıp, ruh taşıyan bir maddeydi. İnsanın başında çıkan saçlar gibi dünya da otlar ve ağaçlar yetiştiriyordu. Küçük bir çeşit itrak mahsulü gibi telâklî edilirken, madenler kana ve yağmur suları da tere tekâbül ediyordu. Okyanuslar ise toprağın gıdasını teşkil ediyordu. Kepler dünyanın bir ruhu (anima terrea) olduğuna ve diğer gezegenlerin de aynı durumda bulunduğuna inanırdı. Bu inanç astronominin kendisini astrolojiden kurtarmasına ve müstakil bir ilim hüviyeti kazanmasına kadar devam edecekti. Kepler bir astronomdu ve birçok kıymetli keşiflerde bulunmuştu; meselâ bu arada gezegenlerin yörüngelerinin eliptik olduğunu ortaya koyuşunu zikredebiliriz. Fakat aynı zamanda astrolog idi. Bizzat tertipleddiği Wallenstein horoskopu (= zayıç) büyük şöret kazanmıştı. Bu horoskopun içinde yazılmış olan birçok kehanetin sonradan doğru çıktığını ilâve etmek hakkı nasıh olacaktır. Newton'la birlikte astronomi ile astroloji arasında bir uçurum meydana geldi ve bu iki ilim dalı birbirinden uzaklaştı. Astronomi zamanla büyük ilermeler kaydederek bugünkü sağlam durumuna ulaştı. Buna karşılık, bir üvey evlât muamelesi gören astroloji çok gerilerde kaldı. Maamafih, bu halyle dahi astroloji, hâlâ, insanı «mikrokosmos» olarak alan ve «makrokosmosun» bir örneği şeklinde kabul eden eski nazariyesini terketmiş değildir.

Bilindiği gibi astrolojinin temel hipotezi, «insanın karakteri ve kaderiyle gezegenlerin durum ve yerleri arasında bir bağlantı vardır» fikridir. Acaba bu bir hakikat mi, yoksâ hayal midir? Bu soru derinleştirmeden önce, astrologun kullandığı kalde ve metodlara kısaca göz atmak istiyoruz. Bu kaidele, uzun asırlar boyunca tesbit edilmiş ve orta çağda hemen hemen son şeklini almıştır. Bundan sonra pratik olarak önemli yenilikler vukubulmamıştır.

Eğer Orta Çağdan geriye gidersek astrolojinin kaynaklarının Romalılardan ve Yunanlılardan geçerek eski Mezopotamya ve Mısra kadar uzandığını görürüz.

Güneşin dünya etrafında bir yılda döner gözüktüğü yörüngeye eliptik adı verilmıştır. Zodiak dediğimiz daire ile ekliptik, eş merkezli olarak kabul edilmektedir. Diğer gezegenlerinde kabaca aynı düzlemlerinde döndüklerini düşünürsek, dünya ile herhangi bir gezegeni birleştiren doğu çizginin zodiaka ulaşacağı aşıkardır. Şu halde dünyadan bakıldığında, her gezegenin zodiakta belirli bir yeri olacaktır ve bu yer zamana göre değişecektir. Gezegenin zodiaktaki yerinin bir önemi daha vardır bilindiği gibi zodiak, yıldız takımlarına göre 12 eşit parçaya ayrılmıştır: Koç, Boğa, İkizler, Yengeç, Aslan, Başak, Terazî, Akrep, Yay, Oğlak, Kova ve Balık. Gezegenin zodiaktaki yeri değiştikçe karşılaştığı yıldız takımı da değişecektir. Dünyanın eksenî ekliptik düzlemine dik olmadığı için, ekvator düzlemiyle ekliptik dü-

üst üste gelmezler ve her iki düzlem
 anda husule gelen çizgi ekliptik yörün-
 ünü iki noktada keser. Bu noktalardan
 tanesi ilk bahar noktasıdır ve zodiakta
 uyan nokta Koç işaretinin başlangı-
 teşkil eder. 30 derecelik bir yay par-
 andan sonra Boğa işareti gelir ve bu ge-
 lide devam eder. Dolayısıyla zodiakta 12
 şaret (bunlara burç adı verilir), ve bu işa-
 retlere uyan 12 karakter bulunur. Bu ka-
 rakterin çok teferruatlı ve lirik tasvirleri
 mevcuttur. Biz arka sahilelerde burçların
 sıfırlarını belirten kısa misaller vermekle
 yetiniyoruz.

Okuduğunuz bazı gazete ve mecmua-
 ların «Yıldızınız ne diyor?» başlıklı sütun-
 larında, «Eğer bir Akrepseniz. (yani Ak-
 rep burcundaydysanız), gelecek ay içinde bü-
 lünce bir mirasa konacaksınız» gibi cüm-
 lere sık olarak rastlanıyorsunuz. Böyle
 bir «kehanetin», ciddi astroloji ilmiyle hiç
 ilgisi yoktur; zira bu ilimde, prensip ola-
 rak, kolektif teşhislerin ve falcılığın yeri
 yoktur. Bu noktada astroloji tabibinin
 önemli bir problemine gelmiş bulunuyoruz.
 Müdüğü gibi, zaman mefhumumuz dünya-
 nın kendi etrafında ve güneşin etrafında
 dönmüş sürelerine göre ayarlanmıştır. Dü-
 nyanın 365 günde yani bir senede güneş etra-
 fındaki devrini tamamlamaktadır. Aynı
 mefhumu, astrolojik görüşle şu şekilde de
 ifade edebiliriz: bir senede güneş dünya et-
 rafındaki devrini tamamlar. Şu halde, se-
 nenin belirli bir ayının belirli bir gününde
 güneş zodiaktaki bir işaretin veya burcun
 muayyen bir yay parçasına uyan yerinde
 bulunacaktır. Fakat iş bununla bitmez;
 her sene değişen cetvellerden faydalanmak
 gereğiyle, zodiakta Ayın ve diğer gezegen-
 lerin (Merkür, Venüs, Mars, Jüpiter,
 Satürn, Uranüs, Neptün ve Plüton) du-
 rumlarını da tesbit etmek lazımdır. Maa-
 rif, gazete ve mecmualarda görmekte ol-
 duğumuz kolektif yıldız fallarında sade-

ce güneşin durumu dikkate alınmakta;
 ve çok önemli olan diğer astrolojik fak-
 törler ihmale uğramaktadırlar. Ferdî is-
 tikbal tahminlerinde tesiri olan astrolojik
 faktörler nelerdir? Bu güneşten başka di-
 ğer gezegenlerin de durumlarına bağlıdır.
 Bundan başka, şahsın doğumu sırasında
 ufukta yükselmekte olan zodiak işaretinin
 de önemi büyüktür. Dünya kendi ekseni
 etrafında 24 saatte döndüğüne ve zodiak-
 ta da 12 işaret (veya burç) olduğuna göre,
 her iki saatte bir, yeni bir işaret ufuktan
 doğuyor demektir. Dolayısıyla astrolojik
 olarak bir insanın geleceğini tayin etmek
 için şahsın sadece doğum gününü değil,
 doğum saatini ve hattâ dakikasını bilmek
 çok faydalıdır. Bu nokta bilinmezse, o sa-
 rada ufukta hangi işaretin bulunduğunu
 hesaplamak imkânsız hale gelir. Astrolojik
 doktrine göre, doğum anındaki burç işareti
 şahsın karakterinin bilhassa içgüdüleri kus-
 nuna tesir etmektedir. Meselâ, güneş po-
 zisyonu bakımından Keçi burcunda olan
 bir kadın enerjik ve pratik bir iş kadını
 olabilirken; doğum işareti itibarıyla Yen-
 geç burcuna tâbi olabilir ve bu, onda fev-
 kalâde şiddetli analık hisleri yaratabilir.

Yukarıda bahsettiğimiz takım yıldız-
 lardan menşe olan zodiak işaretlerinin ya-
 nî Burçların yanında, gezegenlerin de ast-
 rolojik vasıfları olduğunu söylemiştik; ya-
 nî her gezegenin karakter, insan münase-
 betleri, hayat veya ilimler bakımından de-
 lâlet ettikleri özel mânalar vardır.

Bir şahsın kaderinde muayyen bir ge-
 zegen müshet veya menfi bir rol oynaya-
 bilir. Bu rol ayrıca, gezegenle yıldız ta-
 kımları arasındaki duruma da bağlıdır. Me-
 selâ Satürn gezegeni Terazi, Oğlak ve Ko-
 va burçlarında ise iyi bir mânaya delâlet
 edereken; Koç, Akrep ve Aslan burçlarında
 menfi bir rol oynar. Ay, Boğa ve Yengeç

(Devamı sayfa 32 de)

James Churchward'dan

anlatan

Dr. Bedri Ruhselman

ÜÇÜNCÜ DERS

Geçen derslerde Mu sembollerini, Mu kıt'asının batısından sonra Cenubi Amerika, Afrika ve Hindistan'da teşekkül eden Mu kolonilerinin itikat ve telâkkilerine tesir ettiğinden bahsetmiştik. 20.000 sene geriye giden bir medeniyet ve Mu Kıt'asının batısının elbette Mu medeniyetini koloni halinde temadi ettiren Amerika, Afrika ve Asya'daki bakiyelerinin bize intikal eden faaliyetleri arasından en aşağı 50, 60 bin sene geçmiş olmalıdır. Semboller aşağı yukarı 20 bin sene evveline kadar gitmektedir. Mu medeniyeti için eskiden itibar edilen tek sembol ilk desteki Kozmogonik Diyagramdır. Eski Mu medeniyetinin kuvvetli bir sembolüdür. Halbuki müteakip devirlere ait ve bilâhare bu akşam başlanacak etüdülerle geçen serboller Mu ana vatanına ait değil (Motherland), kolonilere aittir.

Ana vatanı kainat bilgisinin ne olduğunu ilk derste izah ettik. Bu gayet basit ve sade fakat daha yüksek bir insiyasyonun ilhamı idi. Kolonici Mu'ların kainat telakkileri ise muhtelif saik ve amillerin tesiri altında yavaş yavaş ana vatanı Kozmogonik Diyagramın ifade ettiği manâlardan ayrılmağa başlamıştır. Fakat bu ayrılış ona menfi bir istikamet almak, ters bir yol tutmak şeklinde asla olmamış. bilâkis ana vatanı telakkilerin üzerine yukarıda ve geçen derslerde söylendiği gibi, kimisi müsbet kimisi menfi amillerin tesiri altında yeni yeni düşünceler, yeni yeni telâkkiler ve inançlar eklenmiş, fakat daima müdekkik bir göz tahlil bir etüt yaparak gerilere doğru dönebilirse, daima bütün yenilikler, bütün ilâveler hifs edile

edile, nihayet Mu'nun, ana vatanın Kozmogonik Diyagramına irca edebilir. Şu halde etütleri tamamlamak ve maksadımıza uygun bir yolda, yani yeni Ruh ve Kainat görüşü sistemini izah ve ispata yarayıcı bir yolda itmam edebilmek için kolonici Mu'ların mutalâasına başlamak faydalı olacaktır.

Bu kolonilerde itibar edilen manâlar ve kullanılan semboller, ilk nazarda, birbirinden ayrı ayrı veheler arz eder gibi görünür. Ve hatta zannediyorum ki Churchward'ın tetkikatı ile meydana çıkartılan yeni tarihi realitelere gelinceye kadar bu işlerle uğraşanlar Hindistanda, Romada Atinada bulunan bu telâkkiler arasında müşterek mutalâalar tebarüz ettirilip sık bir etüt yapılmış değildir. zannındayız. Halbuki bunların hey'eti umumiyesi, yukarıda yürünen yolda yürünerek, tek bir menşeye irca edilebilir. O da Mu vatanı Kozmogonik Diyagramıdır, denilebilir. Daha ilerisinde söyleyebiliriz ki bu müteakip koloniler, telâkkilerini teşevvüşler geçirmek suretiyle, tedenni gibi görünen ve tek tek tekâmül hamlelerine doğru ilerleyen müteakip safha ve merhalelerini büyük çinlerde dahi göstermişlerdir.

Asıl mevzuaya giriyoruz. Kozmogonik Diyagramdan bahsederken hatırlarız ki diyagramın esası Güneşti. Ve Güneşin de lâleti Malûmdu. O halde koloniyel Mu kozmogonik telâkkilerini ve sembollerini bu kipi edebilmemiz için elbette şu ana vatanı Kozmogonik diyagramının nüvesini teşkil eden Güneş ile başlayacağız. Mu'luların dininde Güneş, Ulûhiyet sembolüdür. Fakat bu Allah demek değildir. Vahtaniyetimiz rumuzudur. Mu'lular ana vatanı bu

ismine (Ra) diyorlardı. Kolonilerdeki Mu' larda da (Ra) dendi. Güneş senbolünde, Ana vatan Mu'sunda Politeizm (İlahlar) yoktu, Panteizm de yoktu. Binaenaleyh At. İntis kit'asında Güneşin manası büyük bir (Layetenahlık) di. bundan daha ileri gitmiyorlardı. Binaenaleyh, İlahlar fikri ve her şey Allah'tır, fikri. Mu ana vatanında Yoktu. İlk Mu Kolonilerinde ana vatan kozmogonik diyagramın içine (4) büyük kuvvet girin. ce Politeizm ve panteizm doğmuştur.

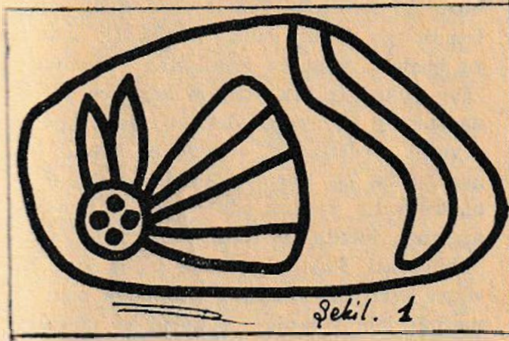
İnsan düşüncesi, bir realite üzerinde yeni merhaleler almağı düşünürken daima düşünlen teşevvüsler neticesinde vukûa gelen ve geçirilmesi, realitelerin yorgunluğunu ifade eden, muhdut ve aynı zamanda yeni ihtiyaçları doğurucu, zihni bir faaliyetin neticesidir. Dört büyük yaratıcı kuvvet başlangıçta bir araştırma, bir tatmin olma, maktan mütevellit yeni realitelere ulaşma ihtiyacından doğmuştur. Bu ihtiyaçta şu idi: Bir Layetenahlı kuvvet, Güneşle sembolize edilen kuvvet, her şey buna gidiyor. Her şeyi yaratmış fakat nasıl yaratmış bunu bilmemiz lazım? Bu sual (4) büyük yaratıcı kuvvet (Şekil: 1) mefhumunun doğmasına sebep olmuştur. Aynı zamanda başka bir şey de sebep olmuştur.

Eğer insanlar iç varlıklarından doğan ihtiyaçlara uyarak büyük şevk ve aşkla hareket geçtikleri huzurları muhafaza edip yorulup oldukları yerde kalmasalar, elbette büyük neticelere varırlar. Fakat maalesef böyle olmuyor. Eski bir realitenin ih-

lâlden sonra duyulan ve insanları şiddetle ilertiyeye iten bilgi ve fikir ihtiyacı ve bu ihtiyacın birlikte husule getirildiği ateş işe başladıktan bir müddet sonra sönmeye başlıyor. Bu hal tarihten evvelde vardı. Tarih boyunca olagelmış ve olagelmektedir. Bunun neticesinde şu oluyor ki, biralınmış bir realitenin üzerine eklenen ve varılacak realitenin yolu olan ilk bilgi ve düşünce materyelleri hakiki rolleri olan birer vasıta olmak durumundan çıkıyor, varılması icap eden birer son menzil ve durak haline giriveriyor. İşte Mu ana vatanından gelen realitenin üzerine eklenmek ihtiyacı halinde kendisini gösteren bilgiye ulaşma faaliyeti Mu kolonilerinin Mütefekkirleri arasında hakikaten kainat bilgisine doğru kuvvetli bir adım olarak atılmış olan ve o zamanın telakkisine göre dört büyük yaratıcı kuvvet mefhumu altında mütalâa edilen kuvvetli bir tekâmül ve inkişaf vasıtasından, yukarıda bahsedilen sebebin aynı akibetine uğramasına sebep olmuştur.

Bu dört yaratıcı kuvvet evvela tabiatta tezahür eden ve ilâhi kudret halinde düşünülen dört büyük unsurü alem olmuştur ki bunlar da Hava, Su, Toprak ve Ateşti. Bittabi bu düşünce tarzı, kainat bilgisine doğru atılmış çocukluk devresinde yaşanan bir beşeriyet için ilk temel ve esas bilgi unsuru olabilir. Nitekim akademik ilimlerde de dört unsurla ilime başlanır. Fakat bu eğer devam etse idi, elbette beşeriyet bu günden daha çok tekâmül merhaleleri kat edilebilecekti. Fakat olmadı. Nitekim, yukarıda arz edilen sebepten dolayı, bu manâda ortaya atılan dört büyük yaratıcı kuvvet, günün birinde (4) Allah haline sokıldı ve bu suretle politeizm doğmuş oldu.

Bu dört Büyük kuvvet nasıl doğdu? Bu, Mu ana vatanında cari olan kozmogonik diyagramın Güneş sembolünün tefsiri sırasında insanın kafasına takılan ve cevabı alınmak istence bu düşünce ile başlar. O düşünce şudur: Bu Layetenahlı (Sonsuz - hudutsuz) kuvvet mademki bütün kainatı yaratmıştır. Yani yoktan var et-

Şekil. 1

(Lütfen sayfayı çeviriniz.)

mıştır. O halde bunun husule gelebilmesi için muhakkak surette bir Erkek ve Bir dişiye ihtiyaç vardır. Zira tabiatta hiç bir şey birbirinden ayrı iki cinsin istimali vaki olmadan husule gelemez, Zira bu hükmü naksedici tabiatta hiç bir hadise görülmemektedir. O zamanın mütalâası, O zamanın akademisyenleri olan kozmogonik bilgilerini büyük Layetenahilikte yaratıcı kuvveti kabul edebilmek için muhakkak bir Taki-lik mefhumunun mevcut olması fikrinin doğmasına sebep oldu. Şu halde büyük Layetenahide biri erkek, diğeri de dişi olmak üzere iki prensip aramak lâzım gelir. Ana vatan Mu sunda bu iki senbolü gösterecek bir şey yoktur. Orada yalnız bir Güneş senbolü vardır ki o da mahiyeti bile anlaşılmayan bu büyük Layetenahiden başka bir şey ifade etmemekteydi. Halbuki araya böyle erkeklik - dişilik girince ve bu da bir zaruriyet halini alınca, elbette bunun da senbolünü bulmak lâzımdır. Yani büyük layetenahinin kabul edilmesi lüzumu duyulan zükürlük (Erkeklik) vehesini bir senbolle, innaslık (kadınlık) vehesini de başka bir senbolle göstermek lâzımdır. Halbuki buna da imkân yok, çünkü o zaman vahdaniyet kalmıyor. O halde bunları ayrı ayrı sembollerle değil de gene vahdaniyeti temsil eden Güneş senbolü ile göstermeli. Taki. kozmogonik diyagram insanlara ayrı ayrı iki büyük layetenahilik fikrini değil, bir büyük layetenahinin iki vehesini ifade etmiş olsun.

İşte bu sezdiğimiz düşünce tarzları gösteriyorki Mu kolonilerinin ana vatan mefhumundan ilk ayrılmalarında, daha henüz vahdaniyet fikrine itibar edilmektedir. Bununla beraber, gene tabiat müşahadelere başlamış olmanın tabii ve zaruri bir neticesi olarak, bir jenarasyon mefhumunun hilkate teşmil edilmesi düşüncesi saikiyle bu vahdaniyette ikilığın mevcudiyetini kabul etmek zarureti insanları sürüklemiştir. Dikkat edilirse bu düşünme nüvesi panteizmin, yani vahdeti vücutluğun ilk masumâne adımını teşkil eder. Aynı zamanda, aynı düşünce, politeizmin

ilk telâkkiler, bu iki mefhumu bir senbolde topladılar. Şöyle ki: Güneş senbolünü ifade eden dairenin ortasına bir çizgi çekerek iki yarım daireye ayırdılar. Bu Güneş, bilindiği gibi, büyük Layetenahiyeti senbolize eder. Fakat bu böyle büyük bir Layetenahidir ki onda bir yarım daire ile ifade edilen erkeklik ve diğer yarım daire ile ifade edilen dişilik veheleri mevcuttur. Bu yeni teşekkül eden senbole (Lahun) adını verdiler. «Lahun» demek: İki de bir; birden iki demektir. Fakat yukardaki sebepten dolayı yavaş yavaş telâkkiler donmaya başladı, yani bu hakikaten insanlara, eğer yukarıda arz ettiğim düşünce yolunda suratle yürüyecek devam etmek aşk ve şevkini verebilseydi, elbette bu tabiat bilgisi hakiki bir kozmogonik ilmin doğmasına kuvvetle yardım edebilecek ve insanlar arasında büyük tekâmül imkânları sağlayabilecekti. Fakat başlanan yolda ayrı düşünce sarfiyeti hakikati araştırma aşkı olmadığı için insanlar, yukarıdaki düşünce nin özünü kaybettiler.

Yeni çok Allahlık nazariyesinin de gene tasumâne olarak ilk adımını teşkil eder. O halde kozmogonik diyagrama cinsiyet mefhumunu sokan ve aynı zamanda vah. cinsiyet mefhumunu kaybetmekten çekinen

Bu kayıp iki görüş zaviyesinde birden oldu. Birinci görüş zaviyesinin kayboluşu şudur: Mademki Allahın bir müennes, bir de müzekker cephesi vardır, bunları ayrı ayrı sembollerle göstersek daha iyi olur. dedi. Büyük Layetenahinin erkeklik cephesi Güneşle, onun yanında duran Ay'da maturluk cephesini ifade eder denmekte bir mahzur görülmedi. İkinci düşünce; tevazuyla vukûa gelen kayıp ise şudur: Mademki gök yüzünde iki tane büyük layetenahi sembolü vardır. Ayrıca Layetenahiye aramakta ne mantılı ve nede ilmi bir zaruret olmamak lazım gelir. Binaenaleyh Güneş müzakker bir Allah, Ay da müennes bir Allahtır. Politeizm burada daha açık olarak kendisini göstermektedir. «Lahun» un bu hale girmiş şekli, bittabi, tam manâsı ile istikametini şaşırılmış bir fikir yoluna sapılmasına sebep oldu. Ve bunun neticesi olarak eskiden senbol olupta hakiki birer ilâh hüviyetini alan Ayla Güneşin sembolleri icat edildi. Bunlardan birisi (2) numaralı şekilde gösterilen iki surettir. Üstteki yüz resmi Güneşin, altaki Ayın senbolüdür. Yandaki dört büyük kuvvete tekabül eder. Elbette Güneş ile Ay ayrılığını doğuran veya zarurî kılan düşünce daha gerçekleşmedi. Bu ikiliği doğuran zaruret hilkattı. Binaenaleyh, Ayla Güneşin izdivaçından elbette bir mahsul bekleniyordu. Bu mahsul çocuk veya kâinat oldu. Lahun'un Ay, Güneş haline inkılap eden şekli ile Uluhiyette bir düalizm (Politeizmin ilk merhalesi) doğmuş bir de buna çocuğun eklenmesiyle bu ikilik mefhumu üçlüğe dönmüştür. Uluhiyette trinitenin ilk adımını teşkil eder. Şu halde (Tetris) trinite düalizmin bir zarurettir. Düalizm de trinitenin bir zarurettir. Keza, bu telâkkiye göre tetris vahdaniyetin zaruriyetidir. Şu halde, tetrisde üçlülük ve birliklik mefhumu birbirinden ayrılmaz şekilde birbirine bağlı olmak icap eder. Bu netice de gene vah.

deti vücudun, yani panteizmin biraz daha ilerlemiş şeklini ifade eder. Bu düalite, yani ikilik mefhumu, artık sembol kılığından çıkıp hakiki manâlar içinde kabul edilmeye başladı. Ve bunun da, çeşitli yollardan. Dünyada muhtelif sembolleri icat edildi. Meselâ: Eski mabetler tek olarak yapılmazdı. Dalma iki yapılırdı. Bunlardan birisi büyük, diğeri onun yanında küçük olarak yapılırdı ki. Büyük, Güneş; küçük Ayı temsil ederdi. Churchward'ın ilk mehzaz olarak verilen kitabında bir şekil vardır. (2) şekil bu şekilinin tarihi. müverrih nazaran, aşağı yukarı 50 bin sene evveline ait olarak gösteriliyor. Bu şekil Gobi çölünde Uygur tarihi, başkenti olan (Karakhota) da bulunmuştur.

Bu sembolün adı: «İlk insan . İkili prensip» dir. Bu sembolde bir vücut, iki baş, dört kol vardır. Bu insan büyük Layetenahiye temsil eder. İki başlardan birisi erkekliği diğeri dişliliği; (4) kol dört büyük kuvveti senbolize etmektedir. Büyük layetenahinin kendisine bağlı iki cephesi vardır: Erkek ve dişi. Bu iki yüzün dört tane yaratıcı kudreti vardır. Bundan sonra yürürlük hızlanıyor. (Putpereslik yolunda) Mısırlılar bunu bir Ay ve Güneş şeklinde düşünmüyorlar. (İzsis) diye bir sembol koymuşlar (Şekil. 3) Bu sembolün baş kısmında bir çatal vardır. Ve arasındaki yuvarlak ayı temsil etmektedir. Çatal da İnek boynuzudur. Jenerasyonu temsil etmektedir. Ve (İzsis) de bir kadındır. Şu halde «İzsis» bir sembol olmayıp ilâh olmaktadır...

Bilim

Wanda Sue PARROT'dan

Selman GERÇEKSEVİ

E.S.P.'ye Eğiliyor

Dünyanın çeşitli yerlerindeki ilim adamları artık ruhsal olaylara değişik açılardan bakmaya başlamışlardır. On yıl öncelerine kadar, duyular dışı idrakler, telepati, astral bedeninin fizik bedeninin dışına çıkması gibi fenomenler ilim adamlarının ekseriyeti tarafından «bâtıl itikatlar» olarak bilinmekteydi. Bunların gerçekte hiç bir ilgisi olmadığı kabul edilirdi.

Geçtiğimiz beş yıl içinde Amerika'nın bir ucundan - diğer ucuna ilim adamları duyular dışı idraklerle açık bir şekilde ilgilenmektedirler. Kanada ve Amerika'da olduğu kadar Sovyet Rusya Üniversitelerinde de artık insan yeteneklerinin bilinmeyen taraflarına doğru bir yönelme bâriz olarak görülmektedir.

Astral projeksiyonla ilgili araştırmalara ilk olarak başlayanlar arasında California Üniversitesi Prof. larından Dr. Char-

ler Tart gösterilebilir. Bu doktor astral projeksiyon tecrübesi yapan sùjelerinin beyin dalgalarını tesbit etmeyi başarmıştır. Bu tecrübeleri sırasında sùjelerinin beyin neşriyatı arasında alfa dalgalarında azalma tesbit etmiştir.

Montreal, McGill Üniversitesinde Dr. Bernard Grad, ellerini hasta bir uzuv üzerine koyarak, ruhsal şifa yapanlar üzerinde deneyler ve ölçmeler yapmıştır. Şifacı tesirlere sahip sùjelerin, belirli bitkiler üzerine bu enerjilerini teksif ettikleri zaman, bu bitkilerin diğerlerine nazaran çok farklı (daha gür ve hoş manzaralı) olarak bir gelişme gösterdikleri laboratuvarında tesbit edilmiştir.

Bundan başka aynı yaraları üzerlerinde taşıyan iki grup fare üzerinde yapılar deneylerde, ruhsal şifaya maruz kalanların lehine bariz gelişmeler tesbit edilmiştir.

Bütün bu çalışmalardan alınan sonuçlar ve raporlar Los Angeles'da California Üniversitesinde 1000 kişilik ESP Sempozyumunda tartışılmıştı (Haziran, 1969). Bu sempozyum, yıllardan beri parapsikoloji alanında araştırma ve çalışmalarını tanıtmış Dr. Thelma S. Moss tarafından yönetilmiştir.

Dr. Moss, California Üniversitesinde Parapsikoloji öğretmektedir. Sınıflarında toplam olarak 420 öğrencisi vardır. Bunların büyük çoğunluğu tıp ve psikoloji doktorlarıdır.

Bütün bu çalışmalarla ESP, Amerika'da dev bir adım atmış bulunmaktadır. Bununla birlikte Amerika, ESP çalışmalarını öncüsü olarak gösterilemez. Zira birçok Sovyet ülkelerini bu konuyla ilgili olarak

dolaşmış bulunan Dr. Ryzl şöyle konuşmaktadır: «Parapsikoloji araştırmalarında Ruslar, Amerikalılardan en az 30 yıl ilerde bulunmaktadır.» Her iki blok ülkelerinde yapılmakta olan araştırmalara bakılırsa Amerikalılar aynı konuya ruhsal açıdan bakarlarırken Ruslar ve demirperde ülkeleri fizik esaslardan hareket etmektedirler.

Dr. Ryzl'in açıklamalarına göre Ruslar duyular dışı idraklere daha ziyade psiko-kimyasal temeller arama temayülündedirler. Yani onların ileri sürdüklerine göre, insan bedeni elektriksel ve magnetik bir tabiata sahiptir. Hatta insan bedenini alıcı - verici durumunda bulunan bir radyo cihazına benzetebiliriz. Eğer bir kimse kendisini başkalarıyla akort haline geçebilirse onların düşünce ve intibalarını alabilir ve onlara kendi düşünce ve intibalarını da gönderebilir.

1968 Moskova Parapsikoloji Konferansına katılan Sheila Ostrander ve Lynn Schroder isimli araştırmacılar «Demirperde Gerisinde Ruhî Keşifler» isimli 443 sayfalık bir kitap yazmışlardır. (Prentice - Hall, 1970) Bu araştırmacıların ifade ettiklerine göre Ruslar ve diğer demir perde gerisi ülkeler ESP konusuna «elektro fizyoloji'den» girmişlerdir.

Kazakistan - Kirov Devlet Üniversitesindeki ilim adamları bitki, hayvan ve insanbedenlerinin etrafında (bu bedene) çok benzeyen bir de magnetik bedenlerinin bulunduğunu, bunun bir enerji sahası olduğunu renkli fotoğraflarla tesbit etmiş bulunmaktadırlar.

Çekoslovakya'da sürdürülen araştırmalardan elde edilen bir sonuca göre bir objeden çıkan enerji arasında bağıntı vardır. Çek araştırmacıları Gize'deki Büyük Pramidin bütün sırrının, kendi şeklinde bulunduğu kanısına varmış bulunmaktadırlar. Asırlarca insanlar bu pramidin hangi amaçla yapıldığını düşünmüştür. Bazı ilim adamlarına göre sadece kral mezarlarının bulunduğu veya saklandığı bir türbe değildir. Çek araştırmacıları Gize Pramidinin bir minyatürü üzerinde çalışmakta ve jilet bıçaklarını bileye bilmektedirler.

Devletten maaş alarak çalışmakta olan Bulgar araştırmacılarından Vanga Dimitrova ve arkadaşları Parapsikoloji Enstitüsünde süratli yabancı dil öğrenme üzerinde yaptıkları çalışmalarını başarıyla sonuçlandırmışlardır. İki yıllık bir dil kursunda öğretilecek bilgiler 20 günde öğretilmektedir. Buldukları bu metodun bütün detaylarını henüz açıklamamışlardır. Bununla birlikte, demirperde gerisi ülkelerdeki ruhsal çalışmalar üzerine araştırma yapan Dr. Robert L. Constans'ın ifadesine göre bu metod ne uyku, ne de hipnozdur.

Bu şekilde görülmektedir ki, yıllardan beri spiritalistlerin ileri sürdükleri ve üzerinde çalıştıkları konulara ilim adamları yeni yeni deyinmektedirler.

İnsanın ruhi ve fiziki (şimdiye kadar) bilinmeyen daha doğrusu ilim çevrelerince tasdik edilmemiş olan yeteneklerin ortaya çıkarılması muhakkak ki insanlar arasında ki anlayışın, idrakin artmasına da sebep teşkil edecektir.

DENEYCİNİN KİTAPLARI :

- İpnotizma ve Telkin
- Herkes için medyumluk
- Hind'de İpnotizma
- 30 Derste Ruhsal güçleri geliştirme Tekniği
- Mistik Teneffüs ve Konsantrasyon

UZAYLILARLA Konuşmalar

- Dünyanın gelişimi için plânetler arası konuşmalar Tanrısal plânının bir kısmıdır. İsa'nın çarmıhta ölümünden beri en önemli olay, karanık plânet (Shan) Dünyaya başka plânetlerden uzay araçlarının gelişiştir ●

Prof. Enid SMITH

Bu makaleye başlamadan az önce pencereden dışarı taa California ufuklarına doğru bakıyordum. İçlerinde görev başında plânetler arası varlıkların bulunduğu bir kaç uzay gemisi (Astronef) pırıl pırıl duyuyordu. Onlarla zaman, zaman telepatik irtibatım olduğu gibi, bilhassa konferanslarda güç sorularla karşılaştığım zaman onlardan yardım aldığım mutad olaylardandır. Onların önümüzdeki günlerde Dünyanın mutluluğu için çalıştıklarına eminim. Dünya plânetinin o günlerdeki hali inşallah Nuh'un zamanlarına, ya da Sodam ve Gomorra'nın günlerine benzemeyecektir.

Biz onlarla karşılıklı sözlü olarak deşilde genellikle telepatik olarak görüşmekteyiz. Uzaylıların kendi aralarında kullandıkları dile Silex Mal deniyor. Bu görüşmeler sırasında ufukta duran Astronef bazan ışıklarını karartır, bazanda onları taa ufukta size göz kırpan yıldızlar zannedersiniz. Bu hemen, hemen her gece böyle olur. Son zamanlarda onları genellikle kuzey ufukunda gördüm. Batıda gördükleri zamanlarda bir çok problemlerim de bana yardım ederlerdi.

Bir defasında astronefler içindeki kardeşlerimize telepatik olarak yer değiştirmelerini rica ettik. Bu ricamızı kabul etmişlerdi.

Uzaylılar kendilerini istedikleri zaman bizim gözlerimize görünür ya da görünmez hale gelebilmektedirler. Zaman za-

man benim eve geldikleri, benim çalışma sandalyemin ardında dikildikleri zaman onları hissedirim. Genellikle onlardan biri geldiği zaman, hafif gürültüler yapmak suretiyle varlığını belli eder. Çoğunlukla onu görmem; fakat varlığını hissedirim. Uzaylılar yarı fizik haldedir. Her iki bedenlerini yarı yarıya kullanırlar. (Astral ve Fizik Bedenler)

Uzaylıların belirttiğine göre planeti-miz, plânetler arası sisteme girebilecek kalitede bulunmamaktadır. Dünya nüfusunun sadece 10 da biri buna layık görülmektedir.

Atomik enerjinin yanlış kullanılışından dolayı Dünya plâneti böyle korkunç bir yangına şait olacaktır. Ve bu bundan sadece Dünya insanlarının onda biri kurtarılabilir durumda görünmektedir. Aslında bu planet (Shan) tarih boyunca bir çok defalar kendini bu şekilde yakmıştır. Arkeologlar artık toprak altında atom enerjisi ile mahvolarak yanıp kül olmuş medeniyetlerin kalıntılarını çıkarmış bulunmaktadırlar. Bunlardan en sonuncusu Nuh zamanında meydana gelmişti.

Burada UFO'larla ilgili olarak Dünya insanını uyarmak icap ederse şunları yazmalıyız: **Menfi uzaylılar diyebileceğimiz bazı uzaylıların bir kısmı Dünyanın içinden gelmektedir.** Onlar şeytan'ın uzay araçlarıdır. Amiral Byrd adamlarıyla birlikte bunların çıkış yerlerini keşfetmişti, fakat

Hükümetin baskısıyla halka duyurulmadı. Kuzey Kutbu'nun olduğu bölgelerde bunların çıkış yerlerini keşfetmişti. Bütün zararlı insan kaçıran, mala mülke zarar veren UFO'lar buradan çıkıyordu. Bunlarla ilgili olarak başka plânetlerden gelen iyi niyetli uzaylılar bizleri uyarıyordu. Yetişmiş araştırmacı Albert K. Bender işte bu menfi uzaylılardan olan üç kişi (Three Men in Black) tarafından kaçırılmıştı. Bu olaydan sonra konuya karşı soğuyan Mr. Bender sadece «Flying Saucers And the Men» (Gray Barker, Saucerian Publications, Clerksburg, West Virginia.) isimli kitabı yayınladıktan sonra araştırmalarına son vermişti.

Dünyamıza uzaylılar büyük afetlerden önce daima gelmişlerdi. Bu sefer uzaylılarla yüz yüze gelerek sayısız defalar görüştük. Harmonia Kolejde (Florida) çalıştığımız günlerde Venüs'ün yakınındaki küçük bir plânetten bir uzaylı dostumuz bizi sık sık ziyaret etmişti. Görünüşünde her şeyden haberdar bir hali vardı. Uzay aracıyla ilgili bütün sorularımızı cevaplandırdı. Bizim öğrencileri dışarı çıkararak, gök yüzünden, kendilerini izlemekte olan uzay araçlarını göstermişti. Çok entarasan bir şahıstı. Öteki plânete götürülen ikiz kardeşinin yerine Dünyaya indirilmişti. Onunla yaptığımız konuşmaların çoğunu banta almıştım.

Başka bir uzaylıyla temasımızda şöyle olmuştur:

Bir gece komşularımızdan biri, hanımı yattıktan sonra veranda'da oturuyordu. Bir uzay aracı çok uzaklardan göründü. 300 feet (90) metreye kadar yaklaştı. Ve toprağa temas etmeden 30 feet (9 m) yakında asılı durdu. Aşağı uzun bir merdiven sarkıttı. Bir insan merdivenden indi, her iki elinde de bir şeyler olduğu halde bizim komşuya yaklaştı. Belirli bir uzaklığa kadar gelerek durdu. Ve telepatik olarak komşumla konuşmaya başladı. Her şey anlaşılıyordu. Bir elinde tuttuğu bir kangal teli gösterdi. Çok ince ve sanki ağırlıksızdı. «**Havadan hafif uzay araçları işte bundan yapılıyor**» dedi. Öteki elinde tutmakta olduğu bujiye benzer bir aleti gös-

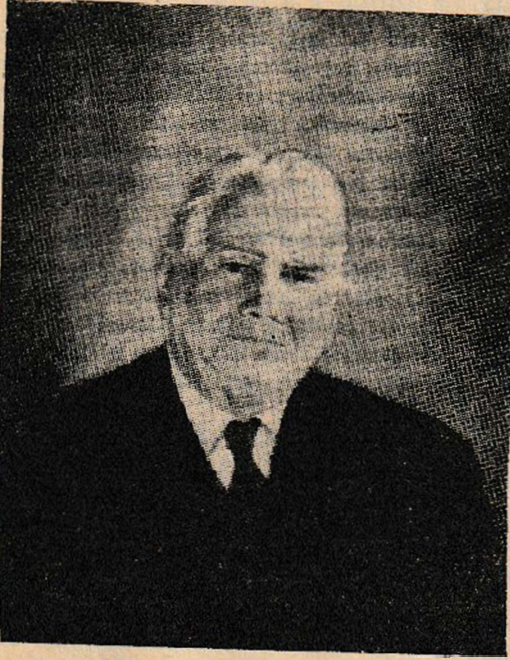
tererek «Şu elimdekine sahip olsaydınız bütün ihtiyaçlarınızı bununla karşılayabilir. diniz.» dedi. Komşumuz bu aletin **plânetler arası manyetik enerji** ile çalıştığını tahmin ettiğini bildirmişti. Bu alet sayesinde bir aile ısı, ışık, soğutma ve diğer enerji ihtiyaçlarını karşılayabilirdi. Bu cihazın bir yılda bir kaç liralık masrafı oluyormuş. (Böyle bir cihazın Dünyada kullanılmasına başlandığı zaman iflas edecek iş yerlerini siz düşünün.) Bu şekilde uzaylı bir süre telepatik olarak konuştuğundan sonra komşumuza bir sorusu olup olmadığını sordu. Komşum uzaylının buraya nasıl geldiğini, atmosferik şartlardan nasıl olupta etkilenmediğini sordu. Uzaylı oraya plânetler arası manyetik enerji vasıtasıyla cazibe ve itme ile geldiğini söyledi. Uzaylının üzerinde ensesinden ayak bileklerine kadar tam bir dalgıç elbisesi vardı. Başında her hangi bir başlık yoktu.

Bundan sonra uzaylı geri döndü. Merdivene doğru yürüdü, tırmandı merdiven çekildi, uzay aracı hareket etti. Uzaklaştı ve gözden kayboldu.

Kurumumuzda çalışan arkadaşladımı. zın hemen hemen hepsi, başka plânetlerden gelen uzay araçlarını (Astronef) görmüşler, bir kısmının içine girmişlerdir. Yakın bir gelecekte başkaları da bu araçlara alınarak tetkik gezilerine götürülecektir.

Başka plânetlerdeki insanların varlığına inanmak zorundayız. Unutmayalım ki Dünyamız plânetlerarası organizasyona dahil edilmeyecek kadar geridir ve iptidaidir. İlahî İrade Kanunları aleyhine faaliyetini sürdürmekte olan yegâne plânet Dünyamızdır.

Siz bir uzaylı olsaydınız her halde bir sürü kötü alışkanlıklar içinde sadece kendi nefsinizi düşünün, Dünyadan başka bir yerde hayatın mevcudiyetini kabul etmeyen dolayısıyla size (Karşısında gördüğü halde) inanmak istemiyen zavallıları kur-tarıp kendi plânetinize götürmezsiniz. Zaten böyle bir şey yapsaydınız tertemiz olan kendi plânetinizi de başlıca hastalık mikroplarıyla kirletmiş, kısa zamanda kendi plânetinizi de bu Dünya gibi bir cehenneme çevirmiş olurdunuz.

H. EDWARDS ASTRAL SEYAHAT YAPIYOR

«Birden ruhsal bir yüz gözlerim önünde belirdi. Kim olduğunu sordum. İn-giltere'de yaşadığını ve adının Harry Edwards olduğunu söyledi. Sonra elini elimde gezdirdi. Devamlı olarak çekmekte olduğum ve birtürlü tedavi edilmeyen korkunç baş ağrılarım oğün-bugün bir daha tekrarlamadı.»

Bu sözler California'lı bir hastaya (şimdi o da şif-

facı medyomdur) aittir. Bayan Any Kees bu olaya şahit olduğu zaman H. Edwards katliyen tanımazdı. Daha sonraları bir arkadaşının evinde Spirit konularıyla ilgili mecmuaları karıştırırken bir fotoğrafla karşılaşır ve derhal altını okur. Karşısında H. Edwards vardır. O gece korkunç baş ağrıları içinde kıvranarak ağlarken karşısında aniden beliren, altına temas eden

ve ağrılarını geçiren tannış şifacı...

Birgün çamurlu bir yolda yürürken arkası üstü oturmuştu. İşte o günden sonra dayanılmaz baş ağrılarından başka, doğru dürüst ne ayakta durabiliyor ne de çalışabiliyordu.

İşte bu ağrılarının şiddetlendiği bir gece çaresizlik içinde divana uzanmış ağlıyor, bu dertten kurtulması için yalvarıyordu. Bir ara bir bardak su içmek için mutfağa gitmişti: Olayın gerisini bayan Kees'den dinleyelim.

«Tam su içeceğim zaman mutfağımız bana doğru yaklaşan bir ışık topuyla aydınlandı. Sanki şimşek saf bir enerji olarak sakinleşmiş bir halde yanımdaydı. Bu enerji topluluğunun bütün omur iliğimi boyurca yürüttüğümü hissettim. Sanki bütün vücudum elektriklenmişti.»

Bundan sonra Bayan Kees yatağında bir hafta kadar sakin olarak istirahat etmiştir. Bu istirahati sırasında hemen hemen devamlı olarak ruhi varlıklarla irtibat kurmuştur. Bundan geçen bu olay, kendi ruhsal güçlerinin serbestleşmesine ve şifacı bir medyom haline gelmesine yardım etmiştir.

Kocasının da yardımıyla kısa zamanda yüzlerce hastası olmuş, halen de devamlı olarak başkalarının ızdıraplarını dindirmeye çalışmaktadır.

posu ruhun kemâl derecesine bağlıdır. Ruh ne kadar ileride ise bu bağlar o kadar çabuk çözülür ve yeni sahnelerin perdesi o kadar sür'at ve emniyetle açılır. Bu suretle dünyaya iken vicdan duygularına gem vuran maddi bağlar ve bu bağlarla kayıtlı hesaplı işler ortadan kalktıkça insan kendi iç duygularına samimiyetle kavuşur. Bu o kadar sıkı bir kavuşmadır ki ona kendi varlığı dışındaki âlemi unutturur. Bu esnada ruhun bütün iç duyguları, objektif birer varlık halinde tecessüm etmiş olarak onun etrafını sarar ve az çok kesif bir avra içinde ruhu hapseder. Bunun neticesinde ruh, aşağı yukarı rüyada olduğu gibi, iradesi haricinde tecelli eden hadiseler içinde ve çok defa yarı şuurlu bir halde yaşamağa başlar. Böylece spatyomun ilk merhalesindeki hayat, insanın bilmeden içinde yaşadığı iyi kötü birçok duygu ve temayüllerden müteekkil bir komplekstir.

Spatyoma geçmiş bir insanın tahayyül melekesi, dünyadaki halinden birçok misli artmıştır. Bu hale Üstattan aldığımız bir tabirle «Kendiliğinden tahayyül» diyoruz.

Spatyomda serbestleşen duygu ve temayüller, tahayyülü vetiresiyle canlanır ve ruh varlığı için hakiki bir hayat sahnesi halinde tecelli eder. Bu sahnenin lâytmotifini, ruhta ön saflarda bulunan duygular ve temayüller teşkil etmektedir. Ruh, bilmeden kendi kurduğu bu sahnelerde kendinden müstakil fakat aynı zamanda kendinden asla ayrılmayan bir âlemde yaşar gibidir. Ruhun spatyomda çekeceği ıstırapların çoğu bu yoldan vukua gelir.

Bu sahnelere yol açan duygular pek muhtelifdir. Ruhun bilgisi görgüsü, son dünya hayatındaki eprövlere karşı göstermiş olduğu reaksiyonlar ve nihayet gerillliğini intac eden bütün halleri, bu duyguların sayısız şekillerini doğuracak ve bundan da çeşitli manzarada sahneler meydana gelecektir.

Bu kanaatler hem müellifin bizzat yaptığı tecrübelerle hem de diğer spiritalist mekteplere mensup otoritelerin tecrübi müşahedeleriyle teyid edilmiş ve beslenmiştir.

— İlk merhaleyi müteakip —

Bu ilk devreden sonra, ruhların spatyomdaki hayatlarında birtakım yeni hususiyetler belirmeğe başlar ve bu hususiyetler onlarda yeni ve daha esash, daha şümüllü duygu ve bilgileri husule getirir.

Tekrar dünyaya inmek, hem de sür'atle inmek ihtiyacı spatyomun birçok geri varlıklarında tahammül edilmez bir meyil halinde mevcut bulunur. Dünyanın maddi ıstıhalarını tatmin edememek hırsı oradaki bu ruhların hakiki işkencesi olur. Ruhların hakiki işkencesi olur. Ruhların daha yüksek spatyom muntıklarına çıkamaması da gene bu alçak ilcalar yüzündendir. Böyle ruhlar için az çok uzun süren birinci merhaleyi müteakip ihtiaslarını tatmine yarıyacak kesif muntikalara inmek tabii bir zaruret halini alır. Fakat, ruhun bu ilcalarını, bu aşağı çekici duygularını illet değil netice olarak kabul etmek lâzım gelir. Aksi takdirde bazı spiritalistlerin düştüğü hatalara düşmek tehlikesi hasıl olur.

Diğer bir kısım ruhlar daha vardır ki, muhtelif tekâmül vetirelerini takip ettikten sonra dünya ile bağlarını çözmüş veya adamakıllı gevşetmiş bir hale gelmiş bulunurlar. Dünyanın fizik ve sosyolojik şartları, bunlardan birincilere

hiçbir şey öğretmeyecek, ikincilere de pek az şeyler öğretebilecekler. İşte bu ruhlar, spatyomdaki ilk merhaleleri atlattıktan sonra tekâmül dereceleri nisbetinde diğer daha yüksek merhalelere ulaşırlar. Bu merhalelerde de birincide olduğu gibi imajinatif faaliyetler vardır. Fakat bunun evvelkinden farkı, buradaki faaliyetlerin suurlu ve bilerek, maksatlı bir surette yapılmış olmasıdır. Bu sebepten dolayı, bu derecedeki ruhların kendileri için olduğu gibi, başkalarını yükseltmek için de yüklendikleri birtakım vazifeleri ve hizmetleri vardır.

Spatyom hayatı sonsuzdur. Bizim tasavvur edebildiğimiz ve edemediğimiz herşeyin orada vukuu mümkündür.

Spatyomdaki ilk merhalayı takibeden safhalara ait oldukça ilerî tekâmül seviyesindeki ruhlardan alınan tebliğlerden bazı kısımları aşağıda sunuyoruz :

Kendisi de Kardecist spritlerden, olan Léon Denis :

«Faziletkâr bir ruh, ihtirasların yenip zafer ve ıstırap vasıtası olan sefil bedenini bıraktıktan sonra sonsuzluk içinde yükselir. Ve spatyomdaki kardeşlerine vasil olur. O, mukavemet edilmeyen bir kuvvetin tesiriyle ahengin ve ihtisâsın bulunduğu muntakalarda dolaşır.. O, kendisini arza bağlayan zincirin koptuğunu, mesafeleri kavramak kabiliyetinin arttığını, hududu olmayan boşluğa daldığını, âlemlerin mahrekini aşmış gittiğini görmekten mütevellit ne büyük hafiflik, ne tatlı sevinç duyar..»

«... Dünya çıkrıklılığının yerine lâtif şekillerde, seyyate halinde bir beden, şeffaf, parlak, idealleşmiş bir insan şekli kaim olur. Ruh dünyada sevdiklerini orada hulus. Onlar sanki kendisini bekliyor gibidirler. Onlarla serbestçe görüşür... Evvelce beraber yürüyerek kendisiyle beraber acılar çekmiş olan, son enkarnasyonunun kendisinden ayırdığı sevgililere kavuşur. Beraberce ak ve kara günler geçirdiği, beraberce ağladığı ve ıstırap çektiği herkesle karşılaşır. Bütün hatırlarının o andan itibaren uyanmasıyla onun duyduğu saadeti tasvir etmek mümkün olmaz... İç duygularını örten kalın libes; ağır manto yırtılınca onun idraki yüzlerce misli artar. Onun için ne hudutlar, ne de mahdût ufuklar kalır..»

Hamdolsun ki arzda iken inkışaf ettirmiş olduğum iradem yeni uzviyeti, m'n hakiki bir muharriki oldu. Ve Arzu'da bütün amellerin (actions) mihreri haline girdi. Filhakıka hareket işi âni oluyordu. Ve bu âlemin her hangi bir yerine gitmek arzusuyla yapıları ufak bir irade derbesi, âni olarak orada bulunmağı mümkün kılıyordu. Bu suretle hareket noktasıyla muvasalat noktası aralarında intikalın mevcut olmaması bir arz insanının en güç kavrayabileceği duygulardır. Birdir. Ben enkarne olduğum zaman, rüyada arzın kurlarında uçardım. Böylece rüyada havada uçarken alınmış duygular, buradaki âni yer değiştirmelerden elde edilen saadet hakkında ancak kaba bir fikir verebilir.»

Bu ifadeler, ve özetimize alamadığımız diğer benzerlerinden açıkça anlaşılır ki :

Ruh, zamanını tayin edemediği bir teşevvüs halini müteakip çevresiyle olan ilişkilerini anlamaya başlıyor ve oradaki durumunu dünyadakiyle mukayese edebilecek bir hale geliyor. Bundan başka yarı karanlık bir bilgiyle oradaki imajinatif kreasyonları yapabilen ruhlar, vücuda getirdikleri eserleri uzun zaman yaşatabilecek kadar kuvvetli ve ileride değildirler. Bunun sebebi de aşı.

kârdır. Ruhların vücuda getirdikleri imajlar onların bilerek veya bilmeyerek dikkat duygularını bu imajlar üzerinde teksif edebildikleri müddetçe payidar olabilirler. Halbuki bu merhalede böyle imajnatif bir faaliyet az çok bir yorgunlukla müterafik oluyor ve bu da bir dinlenme ihtiyacını ruhta husule getiriyor. İşte dikkatini, teşkil ettiği imajlardan ayırmakla müterafik olan bu «letarji» anında bittabi imajlar derhal dağılıyor. Spatyomun daha ilerideki merhalelerine doğru yükselmiş ruhlarda böyle yorgunluk ve dinlenme ihtiyacı kalmamıştır Çünkü bu ihtiyaç daha ziyade maddidir. Perisprinin henüz kâfi derecede kesif maddi halinden kurtulamamış olmasının bir neticesidir.

Spatyomun yüksekçe muntikalarından nakledilen aşağıdaki tebligat da tetkike şayan bulunmaktadır :

I. Denis — «... Nihayet bir gün gelir ki, ruh dünyadaki seyyahatlerini bitirmiş olarak temiz bir halde ruhani hayata girer. Orada fenalık, karanlık ve hata yoktur. Ve son maddi tesirler orada sönmüştür. Orada eski zamanın en dişeleri ve acıları yerine sükûnet huzur ve derin bir emniyet hakim olmuştur. Orada ruh, tecrübelerini, son haddine varmıştır. Artık o bir daha ıstırap çekmeyeceğinden emindir.. Münevver sebatkâr ve tatlı ruhların ortasında yaşadığını hissetmek ne kadar hoş bir şeydir. Hiç bir şeyin koparamayacağı sevgi bağlarıyla onlara bağlanmak, onların ilhamlarına, meşgalelerine, zevklerine iştiyak etmek ve keza onlar tarafından anlaşılması, asırların desteklendiğini, sevildiğini duymak ve ölümden kurtulduğunu, asırların değiştiremeyeceği bir gençliğe kavuştuğunu bilmek ne kadar mestedici bir şeydir.»

«Yüksek muntikalar, bütün sanatların ilham aldığı mükemmel ve ideal bir güzelliğin vatanıdır.. Yüksek ruh için sanat, birçok vecdeleriyle bir duadır. Ebedi Prensipe yapılınaş bir ibadettir.»

«Hızzat seyyalevi olan ruh, spatyom seyyalelerine tesir eder. Onun kudretli iradesi bu seyyalceci birleştirir. Ve arzusuna göre tertipler, kendi gayesine uygun bir tarzda onlara renkler ve şekiller verir.. Esiri muntikalarda ruhani bayramlar vardır. Nurlar içinde parlayan temiz ruhlar, oralarda aileler halinde guruplanırlar. Dünyanın akortsuz gürlütülerine mukabil, tatlı bir armoni onları teshir eder. Sayısız bir kalabalık halinde bulunan bu ruhlar, birbirini tanır ve aralarında sevişirler. Ölümle kesilmiş olan maddi hayattaki sevgi bağları bir daha kopmamak üzere tekrar teessüs eder.»

«Bu sevişen ruhlar, spatyomun muhtelif noktalarından, muhtelif yüksek âlemlerden gelecek toplanırlar. İfa etmiş oldukları vazifelerin, işlerin neticeleri hakkında birbirine tebligatta bulunurlar. Ve bu başarılarından dolayı birbirini tebrik ederler. Güç işlerde birbirine yardım ederler. Bu nezaket kazanmış ruhların arasına hiçbir ikilyüzlülük, hiçbir kışkıncılık duygusu nüfuz edemez. İlahi elçilerden talimat alan ve daha yükselmek için yeni vazifeler kabul eden bu ruh topluluklarında sevgi, itimat ve samimiyet hakimdir. Bunlardan bazıları milletlerin ve dünyaların tekâmülüne ve terakkisine nazarette bulunmağı deruhte ederler, diğerleri feragatle maddi dünyalarda enkarne olurlar ve bütün insanların ilminden ve ahlakta tenvir ederler. Diğer bir kısmı da enkarne insanlara bağlanarak yol gösterici ve hamî sıfatıyla onları maddi varlıklarının hasn yollarında doğum anından ölüm anına kadar ve birçok hayatlarda tükibederler ve bu işlerden himaye, görenlerin haberi olmaz...»

Albert Pauchard — «... İlk zamanlarınla şimdiki zamanların arasındaki fark imajinatif kreasyonun iptidalarda irade dışı olarak yapılması, şimdi ise istikametini iyi almış bir irade ile yapılmış olmasıdır. Bu, tedricen öğreniliyor. Etrafımda rastgeldiğim insanlarda da vaziyet böyledir.»

Yanlış anlaşılabilirliği ihtimalini göz önüne alarak bu son cümleleri biraz tavzih etmek lüzumunu hissediyoruz. İradesiz bir imajinasyonun mümkün olmayacağını merhum Dr. Bedri Ruhseliman'ın özel çalışmaları rehber varlıkların tebligatı öğretmiş bulunmaktadır. Bu tebligatın bir realiteyi ifade ettiği birçok tetkikattan sonra anlaşılmıştır. İmajinatif bir faaliyette iradenin her vakit aşikâr olması da şart değildir. Bazen bu irade, tahayyül eden varlık için gizli kalabilir. İşte Pauchard'ın irade dışı telâkki ettiği tahayyülü bildiğimiz bu mana da kabul ediyoruz. Ve buna kendiliğinden imajinasyon demeyi daha doğru buluyoruz.

Pauchard'ın da teyit ettiği gibi, spatyom hayatının öyle bir merhalesi vardır ki, orada ruhlar bilerek bir takım eşyayı, şekilleri - hatta mekanizmasını anlamağa lüzum görmeksizin - vücuda getirirler. Bu ilk zamanlarda bahsettiğimiz suursuz faaliyetlerden başka bir iştir. Tahayyül melekesi kullanılarak teşkil edilen şeylerin kurulmasında, hem kendilerinin hem de diğer varlıkların türlü türlü faydalanma gayeleri vardır.

Esasen spatyomda olduğu gibi kâinattaki her maddî şekil, ilâhî kanunların icabatına uygun bir halde, ruhlar tarafından meydana getirilir. Hatta şunu söylemekten çekinmeyiz ki, maddî dünyalar da böylece kurulmuş ve böylece yaşamakta devam edegelmiştir. Ancak, bu kadar yüksek kudretleri haiz ruhlar, şüphesiz ne tatbiki ne de nazari tetkik sahanıza girebilecek muntikalarda değildirler. Ruhların spatyomda kurdukları şeyler, çok kısa veya çok uzun ömürlü olabilir. Bu müddet birkaç saniyeden, fize göre bir ebediyet olan milyarlarca senelere kadar sürebilir. Bu işlerin kurulmasında hakim bütün gaye, ruhların tekâmülleri için lüzumlu vasıtaların hazırlanmasına matuftur. Her ruh tabiatın bu muazzam işinde kendi kudreti derecesine göre amelelik vazifesini az çok bir muvaffiklikle yapmağa çalışır.

Burada Mutlak'a ait Hilkat (Yaratma) bahsi ile bu söylediğimiz teşkil etme, kurma hadisesini, hâşâ, birbirine karıştırmamak lâzımdır. Bir şeyi yoktan var etmek başkadır, mevcuda şekil vermek başkadır. Bizim Hilkat hakkında hiç bir bilgimiz olamaz ve bu hususta bir tek söz bile söylemek kabiliyetinde değiliz. Zira biz yokluğu idrak edemeyiz ki ondan hasıl olan varlıklardan bahsedebilelim. Bizim cılız idrakimize yokluk mefhumu hiç bir vakit giremez. Ve biz yokluktan hiç bir mana çıkaramayız. Hatta gelişigüzel bir yokluğu kabul etmek bile gene bir varlığı kabul etmekle müsavi olur. Yokluğu aklımız almaz. Yalnız Hilkatten bahsetmek abes bir iş olur.

Büyük ve henüz tanımadığımız ruhların milyarlarca asırlar payidar olan muazzam dünyaları, baş döndürücü büyüklükteki nebülözleri teşkil etmelerini yaratma tabiriyle ifade etmek tamamiyle uydurma bir söz olur. Zira bunların hiç birisi yoktan var edilmiş değildir. Hepsî maddelerin inkılâplarına tayin eden ilâhî kanunlardan istifade edilerek ruhlar tarafından ve esasen mevcut olan maddelerden şekillendirilmiştir.

John R. Dearti

19. Ocak. 1965 Pekin. III. da hava soğuktu ve ben anneannem Eva Layer'ı ziyarete gelmiştim. Televizyonda iyi program olmadığı için kitaplıktan bir kitap alarak yatağıma çekilmiştim.

Birbuçuk saat kadar okuduktan sonra kitabı bıraktım. bir sigara yaktım ve ebeveynlerimi düşünmeye başladım. Evvelki yaz annem kalp krizi sonucu, babam da bir inşaattan dolayı şerekle 1963 de ölmüşlerdi. Her ikisini de, bilhassa babamı çok özlemiştim. Bu şekilde tek başıma kaldığım zamanlarda ekseriyatını düşünürdüm. Babamın ölümü beni çok sarsmıştı. Bilhassa bu şekilde ölümü. Bu olaydan sonra ölüm ötesini hayati merak etmeye başlayarak, bu konuda kitaplar okuyordum. Sigaramı söndürdükten sonra ışığı söndürerek uyumaya

Sizin de Başınıza Gelebilir

gayret ettim. Fakat değil uyumak, yatakta doğru dürüst yatmak bile sıkıyordu beni.

Bu arada birisinin benim adımı çağırdığını işittim : «John.»

Bu ses anneannemin olamazdı. zira öteki odada uyuyordu. Yatağın içinde, sesin geldiği taraafa döndüğümde, korkudan bağırarak için kendimi zor tuttum: Karşımda babam duruyordu. İlk anda birisinin bana şaka yapmakta olduğunu düşünmek istedim. sede, bu imkânsızdı. Karşımdaki kendi babamdı. Dizlerinden aşağısı görünmüyordu. Sisten bir vücudu vardı sanki... Sağlığında giydiği iş elbisesi vardı üzerinde. Gülümseyerek, nasıl olduğumu sordu. Ben iyiyim. sizden ne haber? diye sordum. «Çok uzaklardan gelmekten dolayı yorgunluğum hariç. İyiyim.» dedi, Kendisinin beni nasıl bulduğunu bilmek istedim.

Bunu, onun da bilmediğini söyledi. Babamla, hayatta imiş gibi konuşuyorduk. Sonunda öldükten sonra neler yaptığını sordum. Ölümden sonra kendisini yürür ve ziyarette bulunduğunu belirtti. Bulunduğu yer sıcak veya soğuk değilmiş. Fakat cennet denilen yerin dünyanın kendisi olduğunu yeni yeni anladığını söyledi. Kendisinin dünyada çok kalamadığını, fakat benim dünya hayatından azami derecede istifade etmem gerektiğini anlattı.

Babam benimle konuşurken farkında olmadan bir sigara yakmışım. Bu sırada kendisinin artık gitmesi gerektiğini, zira anneannemin uyandığını söyledi. Anneannem içeri girince, olup bitenleri birden kendisine söyleyemedim. Belki benimle alay ederdi, diye düşündüm. Fakat konuşan iki insan sesi ittiğini bana söyledi. Benimkini tanıdığını fakat diğerini çıkaramadığını söyledi. Olanları anlattıktan sonra adeta şoke olmuştu. Bunları inanmazlar diye başkalarına anlatamadık

O geceden sonra bir daha böyle yaşantıları olanlarla hiçbir şekilde alay etmemeye karar verdim. Artık eminim ki, her an herşey olabilir. Bu gibi olaylar sizin de başınıza gelebilir. (FATE'den)

**Ruh ve Madde Yayınlarını
Okuyunuz ve Hediye Ediniz.**

P.K. 1157 İstanbul

Varlık : PAULA
Medyom : BEATRICE
Yer : ZURICH
Tarih : 1970

RuH dostlarımızdan

Şimdi Ruhsal Alemde Bulunuyorsun

Paula: «Hepinizi sevgi ile selamlarım. Tanrı sizleri korusun. Adım, Paula. Dünya'daki adım da Paula idi. Sizlere önce kısaca dünya hayatımdan, sonra da ölüm ötesi hayatımdan bahsedeceğim.

Dünya'da iken Tanrı'ya hiç inanmazdım. Tabii ki ölümden sonraki bir hayatı da kabul etmiyordum. Ruhların mevcudiyetlerine de inanmıyordum. Benim için Tanrı diye bir mefhum yoktu. Bana din ve Tanrıdan bahsedenlerle de alay ederdim. Bu gibilerine Tanrı'nın olamayacağını ispat etmeye çalışırdım. Bununla birlikte öyle kötü sayılacak bir hayat sürmedim. Fikirlere yardım etmekten hoşlanırdım. Daha iyi ve yüksek bir hayat için barış ve adaletin yeterli olacağına inandım. Dünya'da iken fakir değildim.

Hayatımın son zamanlarına doğru acılar içinde bir kaç hafta kadar hasta yatımdım. Dünya hayatımın son saatleri sırasında hayret verici şeylere şahit oldum. Acılarımın dinmesi için yapılan iğnelerden dolayı bunların imajlarını çok iyi alıyorum. Rahatlıkla konuşmaktaydım. Çok uzun zaman önce ahirete intikal etmiş olan annemi gördüm. Annemin, daha başka birisine, «benim oğlumun temiz bir kalbi vardır. İnançlarının zayıf olmasının bütün nedenleri tabii ki kendisinde olamaz. Ona şefkat gösterilmelidir.» dediğini işitiyordum. Annemden başka beni etkileyen simalar da vardı. Bütün bu varlıkların üzerlerinde çok eski zamanlarda Yunanlıların giydiği uzun etekli beyaz elbiselere benzer giysiler vardı. Hatta o zamanlar —Acaba eski Yunanlı'lara ait bir temsil mi

seyrediyordum?— diye düşünmüştüm. Ne oluyordu? O zamana kadar mevcudiyetine inanmadığım şeyleri seyrediyordum. Ölüm sırasında birçoğu bunları görür zaten... Onların görünüşleri, bizim hergün sokaklarımızda gördüğümüz insanlarınkine benzemiyordu. Onlar sanki bütün kötülüklerden arınmıştı. Söylediklerini anlayamıyordum. Sesleri sanki taa ötelelerden geliyordu. Sonra bunlar sahneden çekildi ve ben yine akrabalarımınla başbaşa kaldım. Fakat onlarla konuşacak takatim yoktu artık. Tekrar tekrar bir sürü yabancılar gördüm. Annem, onlardan devamlı olarak bana şefkat gösterilmesi için yardım istemekteydi. En sonunda bedenimle olan irtibatımın tamamen kesilmesi gereken zaman gelmişti. O zaman annemin sesini yine işittim: «Artık bedeninden ayrıldın» dedi ve gözden kayboldu. **Beni yatağımdan yukarılara doğru çeken bir anofora kapılmıştım sanki...** Kendimi hafif hissediyordum. Ağrılarımın dinmişti. O zaman hiç kimse görmedim. Sadece hışırtılı acaip bir ses işitiyordum. Sanki bu, beni bedenimden alıp çok uzaklara sürükleyen bir rüzgârın sesi idi. Bütün bunlar çok süratli oluyordu.

Bir ara oturmuş hissettim kendimi. Etrafım kararmıştı. Hiç bir şeyi açık olarak göremiyordum. Ayağa kalkacak kadar kendimi kuvvetli hissederek doğruldum. O zaman bir ormanda bulunduğumu anladım. Sanki bir ormanın içinden çıkamadan karanlık basıvermişti... Dünyada iken ormanları çok sever ve oralarda saatlerce kalırdım. Eski ağrılarımın epeyce kurtulmuş gibiydim. Bu rüya gibi bir şeydi. Ama

neydi? Hikmeti anlaşılabilir bu hal içinde bulunuyordum. Dünyadaki gibi mantığını da kullanamaz olmuştum. Bütün bunlara inanan bir olarak tabii, ölüm ötesi hayatı kabullenmekte zorluk çekiyordum. Beşer gözüyle görülmeyen başka bir hayatta vardı. O zaman, ormanda yolunu kaybetmiş bir zavallıdan farklı bir hâlim yoktu. Dünyada iken ormanda dolaşma alışkanlıklarımın faydalanarak rastgele bir istikamette yürümeye başladım. Tamamen ormanın derinliklerinde kaybolmaktan da korkuyordum. Alaca karanlıkta bir patikayı zorlukla takibedebiliyordum. Gittikçe artan korku beni avaz avaz bağırmasına zorladı. Çocuklarım ve eşimin ismini çağırmaya başladım. İstedğim kadar bağırayım kimse cevap vermiyordu. Bununla birlikte bir ara olduğum yerde durarak etrafımı dinlediğim zaman, civarda bazılarının mevcudiyetlerini hisseder gibi olmuştum. Bu kimseler bazan alçak sesle, bazan da fısıldayarak konuşuyorlardı. Onlarla irtibat kurmak istedimse de bir cevap alamadım.

Bu sırada beni çok seven sadık köpeğim aklıma geldi. Adı «Nero» idi ve hemen onun adını çağırmaya başladım. Nero, ben dünyadan ayrıldığı zaman henüz yaşıyordu. Ben onun adını çağırınca başka bir köpek önümde belirdi. Fakat aynı isimde çok eskiden ölmüş bir köpeğimiz daha vardı. Bu o idi. Bu köpeğimiz hastalayıp en sonunda da öldüğü zaman üzüntümüzü biraz giderici amacıyla başka bir köpek almış ona da aynı ismi takmıştık.

Bu bakımdan ilk köpeğimizi karşımda görmekten dolayı şaşkın bir sevinç içinde bulunuyordum. Yıllarca önce kaybettiğimiz köpek şimdi karşımda kuyruk sallayarak, üzerime sığıyor, ellerimi yalamaya çalışıyordu. Benimle karşılaşmış olmaktan dolayı o da son derece sevinçliydi. Bunun, şimdi dünyada yaşayan değil, fakat ondan önceki eski köpeğimiz olduğuna emindim. Onu iyice tanımıştım, o da beni iyice hatırlamış görünüyordu. Bu şaşkınlık içinde kendisine, «gel buraya, beni bu ormandan dışarı çıkar bakalım.» dedim. Söylediklerimi anlamış görünerek, önüme düştü, ben de onu

takibetmeye başladım. Epeyce yol aldıktan sonra uzakta beliren ışıklardan, ormanın bir kenarına vardığımızı anladık. Nero önde, ben arkada aceaip, çıplak kırlara ulaştık. Yanımda Nero olduğu için kendimi daha emin hissediyordum. En sonunda ken-disi gibi birçok köpeğin bulunduğu bir yere geldik. Nero diğer köpeklerin arasında kayboldu. Bütün bu olanlara şaşırılmıştım; fakat hâlâ nerede bulunduğumu bilemiyordum. Bu kadar köpeği içinde barındıran bir köpek kulübesi şimdiye kadar görmemiştim. Kendi aralarında anlaşmış bir hal-leri vardı.

Az sonra uzaklardan insana benzer bazı varlıkların yaklaşmakta olduklarını hissettim. Bunlar da sanki benim gibi köpek-lere meraklı idiler. Çekine çekine onlarla konuşmayı denedim. Sıkıntı içinde bulunduğumu anlamış olacaklar ki, benimle konuşmaya başladılar; «Onları yaşadıklarını görmek şahane birşey, değil mi?» Evet, dedim. Onların yaşadıklarını görmek mem-nunluk veriyor insana. «Senin de bir tane var mı burada » diye sordular. Evet, dedim. Beni ormandan buraya kadar getirdi. «Öyleyse sen buralara yeni geliyorsun.» dediler. Evet, dedim. Burası neresidir, nerede bulunuyorum, hiç birşeyden haberim yok. «Niçin Öldüğünün hâlâ farkında değil misin » diye sordular. Ölü mü? Bu imkân-sız birşey, ben hâlâ yaşamaktayım. Bu sözlerim üzerine hepsi birden bana gülmeye başladılar. «Ölen, dünyada bıraktığın maddi bedenindir. Ruh ölmüştür. Fizik bedenini dünyada bıraktın, şimdi esiri bedenle dolaşmaktasın. Çünkü şimdi ruhsal âlemde bulunuyorsun.

Bu son kelimeleri duyduğum zaman sanki çok geçirmiştim. Demek burası, benim dünyada iken inanmak istemediğim ruhsal âlem. Şaşkınlığım biraz geçtikten sonra kendimi toparlayarak sordum: Burada kendimi çok acıip hissediyor ve soruyorum: «Niçin benim gibi başka insanlar da yok buralarda?» «Bu yolun biraz ilerisinde onlarla da karşılaşacaksın. Dünya hayatına çok benzeyen hareketli bir ortam vardır burada. Fakat hiçbir beşeri idare (Lütfen sahifeyi çeviriniz)

göremiyecaksin. Buralardan sorunlu olanlar Tanrı'nın hizmetinde çalışanlardır.» diye cevap verdiler. Tanrı mı, dediniz? Tanrı var mıdır yani? Siz onu hiç buralarda gördünüz mü? «Hayır asla. Bizim de gidecek çok uzun yolumuz var daha. Fakat biz öyle zannediyoruz ki, Ona giden yol üzerinde bulunuyoruz. Ona varmadan önce yolun üzerinde yüksek varlıklarla karşılaşır. Onlar sana yol göstereceklerdir.» dediler. Merakla: Peki dünyada iken Tanrı'ya inanmayanlara ne olur? diye sordum. «Bu durum onlar için büyük şanssızlıktır. Bu inançsızlıkları, onların Tanrı'ya yaklaşmalarını zorlaştırır». Yani katetmeleri gereken çok daha uzun yolları olacak demektir.» Bundan sonra benim ile olan ilgilerinin zayıfladığını anladım. Bana yoluma devam etmem gerektiğini tavsiye ettiler. Daha ilerlerde de bana yardım edecekler varmış. Bu ilgisizliği başkalarından da görebileceğimi zannederek, kendimden korkmaya başladım. Gözlerim tekrar hayvanlara kaydığı zaman, az önceki varlıkların, «onların yaşadıklarını görmek memnunluk verici, değil mi?» dediklerini hatırladım. Hayvanların yaşamaya devam etmeleri memnunluk verici de, bizim ki değil mi sanki? diye düşündüm kendi kendime. Hayat, beşeri gözlere görünmeyen bir alem de devam etmektedir.

Bunları düşünürken, bir çok şeyleri zamanında ihmal etmiş olduğumu anladım. Üstüme başıma baktığımda dünyadaki kılık kıyafet içinde olduğumu gördüm. Bir ağrı sızı hissetmediğim, kendimi hafif ve iyi hissettiğim doğrudu. Ayaklarında da dünyada iken giydiğim ayakkabılar olduğunu gördüm. Fakat çok eski görünüyorlardı. Bu kılıkla dolasmaktan utandım. Onları daha önce farketmemiştim. Keşfelecek, farkına varılacak daha bir sürü şey vardı. Önceden, bunların rüya olduğunu zannetmiştim, fakat gördüğüm herşeyin gerçek olduğunu anlamaya başlıyordum. Ayağımdaki yırtık pırtık ayakkabılarla dolasmaktansa, yalınayak yoluma devam etmeye karar vererek onları ayalarımından çıkarmaya çalıştımsa da başaramadım. Bir

türlü ayağımdan çıkmıyorlardı. Ne tuhaf bir alemde idim. Bu kadar eski ayakkabıları dünyada bile görmemişim. Üzerimde, ki elbise en kaba kumaştan yapılmıştı. Yüzüme bakacak bir aynam da yoktu. O zaman, az önce benimle konuşmak zahmetine katlanan iki varlığın tahammüllerini takdir ettim. Onların kıyafetleri benimkinden çok daha düzgündü. Şimdi yavaş yavaş benim için bu kadar çabuk terkettiklerini anlamaya başlamışım. Muhakkak ki, korkunç bir görünüşüm vardı. Dış görünüşüm muhakkak ki gerçek pozisyonumu yansıtmaktaydı. Dünyada çok sık elbiseleri bulunan bir insanın burada çok pejmürde bir kıyafeti olabildi. Burada önemli olan, benim dünyada ihmal ettiğim «inançsızlık» ta. Buna rağmen dünyada iken genellikle başkalarının iyiliğini ve adaleti düşünmez değildim. Elbetteki bunlar benim lehime çalacaktı.

Ben halâ ayağımdaki eski ayakkabılardan kurtulmayı düşünüyordum. Fakat hiç bir vasıtam yoktu. Kendimi çok muhtaç ve yalnız hisrediyordum. Tekrar ormana dönüp köpeğimi tekrar çağırırsam mı acaba? Yoksa burada Tanrıya dua mı etsem? Dünyada iken Tanrı'ya ve ölümden sonraki hayata karşı olan inançsızlığımı itiraf mı etseydim? Sonra, gerçek'in beni ileri götüreceğine kendimi ikna ettim. Dış görünüşümü çıkarıp atmaya çalışmanın faydası yoktu. Dünyada iken inanmamış bir günahkâr olduğumu kabul ve itiraf etmekten başka yapılacak birşey yoktu.

Yoluma devam ederek aşağı yukarı hep bana benzeyen varlıklarla karşılaştım. Kimisi benden biraz daha iyi, kimisi de daha iyi, kimisi de daha kötü bir rıg görünüşe sahipti. Yavaş yavaş utanmam gerektiğini anlamaya başladım. Zaman zaman kendimden çok daha iyi, parlak görünümlü varlıklar gördüğüm de oluyordu. Bazan onların yanında bulunmak istediysemde, kendi yoluma devam etmenin daha iyi olacağını düşündüm.

(Devamı gelecek sayıda)

İPNOTİK LEVİTASYON

Sadece şahadet parmaklarını kullanarak 6 arkadaşınızın sizi havaya kaldıracak leceklerini hiç düşünmüş müydünüz? Bu mümkündür ve tahmininizden daha kolaydır.

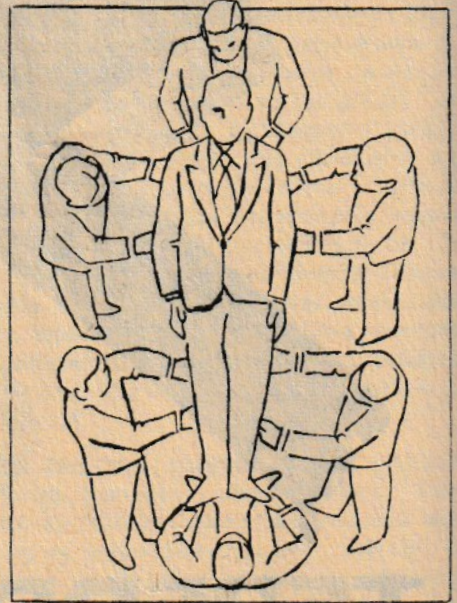
Bu denemeye hipnotik levitasyon denir. Samimiyet ve konsantrasyon içinde yapıldığı zaman başarılabilir. Levitasyon'un bu çeşidi ve normal üstü ne de tabiat üstüdür. Hipnotik telkine dayanan bir çalışmadır.

Deneye başlamadan önce 6 arkadaşınız şahadet parmaklarıyla yerde yatan sizi (biri başınız altından, biri ayaklarınız altından, bir çifti karşılıklı bacaklarınız altından, bir çifti de yine karşılık olarak kol ve omuzlarınız altından) kaldırmaya çalışsınlar. Tabii bu parmaklarla olacak iş değildir. Normal şartlar altında bu mümkün olamayacaktır. Bu şekilde kalkabilmesi için kaldırılacak şahsın (levitatör) bir tüy kadar hafif olması lazımdır. Buna levitatör ve kaldıranlar inanmalıdır. Bu inançta hipnotik telkinle gerçekleşir. O zaman hakikaten bu denegi gerçekleştirebilirsiniz.

Hipnotik Levitasyon denegi için levitatörden başka 6 kişiye ihtiyacımız olacaktır. Levitatör (kaldırılacak şahıs) sırt üstü yere uzanır. Elleri yanda vücuduna bitişik durmaktadır. Kaldırıcı şahıslar yukarıda sayıldığı şekilde yerlerini alırlar.

Bu şahısların hepsi rahat ve gevşemiş olmalıdır. Odayı karartmak gerekli değildir. Fakat loş bir oda, konsantrasyonu kolaylaştıracağı için, tavsiye edilir. Deneye katılanların hepsinin bu işe inanmış olmaları şarttır.

Artık hipnotik telkine başlayabilirsiniz. Telkin cümleleri levitatörün başında bulunan şahıs tarafından söylenir ve diğer.

leri tarafından tekrar edilir. Birinci kaldırıcının söylediği bir telkin (saat istikameti yönünde ilmek üzere) diğer 5 kaldırıcı tarafından teker teker tekrar edilir. Bu işlem, baştaki kaldırıcı, levitatörün artık kalkabileceğine karar getirinceye, bunu hissedinceye kadar devam eder. Bu deneylerde tarafımızdan kullanılmış hipnotik telkin cümleleri aşağıdadır.

- 1 — Yorgunsun.
- 2 — Çok yorgunsun
- 3 — Pek yorgunsun.
- 4 — Gitgide gevşiyorsun.
- 5 — Gevşedin.
- 6 — Hafifledin.
- 7 — Çok hafifsın.
- 8 — Çok çok hafifsın.
- 9 — Bir tüy kadar hafifsın.

- 10 — Bir tüy gibi uçuyorsun.
 11 — Havalanıyorsun.
 12 — Biz seni kaldıracamız.

Bu cümlecikler tekrar edilirken levitatör gözleri kapalı olarak söylenenlere konsantre olmuş durumdadır. Bütün bunların sonunda vücudunun bir tüy kadar hafiflediğine ve etrafındakiler tarafından kolayca kaldırılabilmesine ikna olmuştur. Bu telkinlerin her bir kelimesine levitatör ve kaldırıcılar tarafından inanmış olmak gerekir.

Baştaki kaldırıcı, levitatörün kaldırılmaya hazır olduğu söyledikten ve bunun diğerleri tarafından tekrarından sonra, diz çökmüş vaziyette bulunan kaldırıcılar yavaş yavaş doğrularak süreyi kaldırma-ya başlarlar. Bu sırada levitatör kendiliğinden hiç bir hareket yapmaz. Artık arka-

ruhlar konuşuyor

Afif Yesari

P.K. 1157'den ödemeli isteyiniz.

Fiatı 10 TL.

(Orjinal resim ve olaylar)

dağlarının parmakları üzerinde levitatör havadadır.

Biraz sonra yere indirilince hipnotik transtan çıktığında levitatör hiçte bir tüy kadar hafif olmadığını anladığı zaman tecrübe bitmiştir.

RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

ALLAH	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİLTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11)	30.— TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçari (Teksir)	3.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.
30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME	
TEKNİĞİ (Teksir)	8.— TL.
İLÂHLAR KOZMONOTLARMYDI? (2. Baskı)	7.50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

İstikbal

Jacques Bergier'den S. TAHSUĞ

Nasıl «İcat» Olunur?

Bilimsel, Teknik ve Ticaret Alanında Geleceğin Önceden Bilinmesi

Samson Science Corporation / Quantum Science Corporation
270 Park Avenue. New York,
N. Y. 10017.
U. S. A.

Bu şirket elektronik teknik alanda beş yıllık tahmin - kehanetler için senevi 18000 dolar almaktadır. Keza, sipariş üzerine 2000 ilâ 5000 dolara tahminlerde bulunmaktadır.

Samson Trends isimli senevi 150 dolar ücretle bir dergi neşretmekte ve intişarı gayri muntazam **Samson Report** isimli bir yayına sahip bulunmaktadır. Meselâ orada 95 dolara sunî peykle telekomünikasyon'un istikbali, veya 60 dolara mikro-elektronik'in istikbalini bulabilirsiniz. Tahminleri ciddi ve teferruathıdır.

Tempo Center for Advanced Studied, General Electric Co.
816 Strate Street, Santa Barbara, California 93102.
U. S. A.

Bu teşekkül General Electric'in bir koludur. Başka şirketler hesabına da, Kendi ana şirketi ile bir menfaat ihtilâfı olmayan hallerde, çalışır. Bu grubun özelliği en modern askerî strateji metodlarının ekonomik alandaki tatbikatıdır. Bu, yepeni bir alandır. Müşteriler Ana şirketten Cezayir hükümetine giderler.

İşte, tahmin - kehanet endüstrisine ait, yetecek kadar tarafsız bir kaç misal :

Kehanet Endüstrisi, ilmi otoritelerin menfi bir davranışından doğmuştur. Onlardan tahminlerde bulunulması istendiği zaman sistematik bir suhniyetle karşılaşıyordu. Onlarca, kahin rolü oynamak ilmi pozitivistizmle kabili telif görünmüyordu. Veya onların devamlı bedbinlikleri askerler ve sanayiciler için telafisi güç gecikmeler doğuruyordu. Bu günkü dünyanın karmaşıklığı, mevzu bahis olan menfaatlerin öncemi. «istikbali görme sanatı»nın sistemli bir hale getirilmesini zaruri kılmıştır.

Eğer bir araştırmacı bir A metali keşfederse, bunun B sanayii üzerine tesirleri ne olacaktır? Şayet B sanayiinde bir değişiklik olursa, bir C mamûlü meydana getirmek düşüncülemez mi?

Öyleyse aynı zamanda hayali roman yazarı ve matematikçi olarak inceleme zoruunda bulunduğumuz çok teferruathı bir problem karşısında bulunuyoruz demektir

GELECEĞİ HAZIRLAMAK İÇİN 250 MİLYON DOLARLIK YATIRIM

Xerox gibi, ileri düşünceli bazı Amerikan şirketleri teferruathı kehanete dayanan tecrübi araştırmalar için 250 milyon dolara varan yatırımlar yapmışlardı. Bu araştırmaların çoğundan kaliteli, tatbiki kolay bir şey çıkacak değildir. Veya en cömert bir tahminle beş yıldan evvel bunlardan hiç bir kâr temin edilemeyecektir. Bununla beraber, bazı maksatları olan sanayiciler ve hükümetler için bu tarz çalış-

malar zarurî gözükmetedir.

Zira gelecekte servet ve kudret, ilmi, hiç bir ilerlemenin artık mümkün olamayacağına tesbit ettiği sahalarda ilerlemeler kayı edenlerin olacaktır. Meselâ ilim, metallerin ve alaşımların (halita) mutlak sıfır noktasına yakın düşük temperatürlerde ağır iletken hale geldiklerini tesbit etmiştir. Mutlak sıfır noktasına yaklaşmak çok zor olduğundan bu olaydan endüstri alanında istifade etmenin imkânsız olduğuna neticesine varılmıştı. Fakat Kehanet raporları göstermiştir ki, metallerle imkânsız olan bu şey, belki organik birleşiklerle imkân dahiline girecektir. Neticede bugün böyle birleşimler aranmaktadır (A çözümü); hatta katallsörler imal edecek mikroplar yetiştirilmesi düşünülmektedir (B çözümü); Bu da şu veya bu takdirde adil temperatürde aşırı iletken maddeler yapılmasına imkân verecektir ki neticede bizim elektrik anlayışımızda köklü bir değişiklik meydana gelecektir. (S çözümü).

Şimdi, ışın müşteri cihetine geçelim :

Bu işe başlamak için şu gerçek hareket noktamızı teşkil edecektir : Sanayiın gayesi para kazanmaktır, (Belki bir istisnası ile: Fransa'da sanayicilerin gayesi, rakiplerinin kendilerinden fazla para kazanmasına mani olmaktır.) Bir mügaheaden işe başlayalım: Bir çeyrek asır evvel hiç bir lisanda ismi mevcut olmayan bazı isimleri taşıyan mamüller sayesinde bütün milyonlar kazanılmaktadır : Transistörler gibi, sinir hapları gibi.

Sual : 1971 ve 1980 arasında daha çok para getirecek sanayi kolu hangisidir, Daha sarıh olalım : iş hacmi bir milyar doları bulacak ve şimdi mevcut olmayan sanayi kolu hangisidir ? İşte dünyanın en iyi mühendislerinin verilen cevapları :

Laser : Yüz kadar ayrı kullanış sahası vardır : (elmas ışığı, kanser tedavisi, kabbartma resim, kimyasal ve çekirdek reaksiyonlarının asimilasyonu).

Aşırı iletkenlik : Küçük boyda elektrik makineleri imaline imkân verecektir. Bu şekilde meselâ gayet iyi bir iletken olan deniz suyu üzerinde direkt itme kuvveti ile çalışan gemiler yapılabilecektir.

(Böyle bir aletin tecrübi numunesi, Westinghouse şirketinden Steward Way tarafından gerçekleştirilmiştir). Veya mafif güçte atomik enerji istihsal edebilecek elektro . miknatıslar yapılabilecektir.

Enerji konvertisörleri : Hangi çeşit enerji olursa olsun, elektrik enerjisine çeviren makinelerdir. Bu aynı zamanda elektrik enerjisinin depo edilebilmesinde sağlamaya imkân vermektedir. Böylece 1970 ilâ 1980 arasında elektrikli otomobiller sanayi ve cep elektrik sanayii doğabilecektir: cep elektronik hesap makinesi, cep elektrik yedek hafızası, elektronik protez... Hatta tanınmış İngiliz bilgin Prof. Meredith W. Thiang, ev işleri yapacak robotlar imal etmeği düşünmektedir.

Tatbiki molekül biyolojisi : Ancak başlangıçlarında olan dev bir endüstridir. Şimdiden piyasada iki tane mamül bulunmaktadır : **Symmetrel** gebelik önleyici hapları; bir de Dupont de Nemours müessesesi tarafından yapılan **Doğu A 2** tipi grip virüsünün molekül yapısına tesir eden bir ilaç **Symmetrel** vardır. (Kimyasal ismi : Amantadin hidroklorür). Bu ancak bir başlangıçtır. Kontrol altındaki müstahyonları mümkün kılacak kimyevi müstahzarları düşünelim. Bu örnekler «muhtemel kâinatlar» lâfından ne anlaşıldığını göstermektedir.

Şimdiye kadar, ilmin falanca veya falanca elanda yapılan keşifler birbirine paralel iki mimbardan geliyordu: Alimler mühendislikte bunların imkânsız olduğunu ispatlıyor ve endüstri de buna inanmıyordu. Enstantane Polaroid kamerası fotoğraf endüstrisi dışında gerçekleştirilebilmişti. Elektronik hesap makinaları, delikli kart sistemiyle çalışan hesap makineleri endüstri tarafından meydana getirilmiştir. Vesikaların teksirinde dünyaca tanınmış bir sistem olan Xérographie'nin mucidi Chester Carlson (az evvel xerox şirketinden bahsetmiştik) keşfinin kabul edildiğini görebilmek için yirmi şirket tarafından red edilmiş, ancak yirmi birinci müessesede müsbet karşanmıştı.

(Devan sayfa 34'de)

Eski doğu ve batı öğretilerinde en çok rastlanan üç kelime: AUM, OM ve AMEN'dir. Fakat pekçoğu bu kelimelerin orijinalleri hakkında bir bilgiye sahip değildir.

Batı dünyası hıristiyanları (ve müslümanlar) hemen hergün «amen» (amin) kelimesini kullanmalarına rağmen, öyle zannediyoruz ki, bunların içinde çok azı olukça eski mistik bir kelimeyi kullanmakta olduklarının farkındadırlar. Bunlar bile çoğu zaman kelimenin tam teleffuzunu vermemektedirler. Yine çok az sayıda hıristiyan, İsa'nın başka bir adının da «The Amen» olduğunu bilmektedir. Anlaşıyor ki, bugün sadece formalite olarak kullanılan bu gibi kelimelerin asıl anlamları genellikle bilinmemektedir. Burada yer gelmişken hemen belirtelim ki, bugün hıristiyan dünyasınca kullanılmakta olan birçok seremoniler, hıristiyanlığın ilk zamanlarında doğu kaynaklardan alınmış ve o zaman bu güne kadar tabii olarak tatbikatta birçok değişikliklere uğramıştır.

İlk bakışta, «aum», «om» ve «amen» kelimelerinin, telaffuzları hariç, aynı oldukları anlaşılabilir. Her üçünde de «m» sesi surece önemlidir. Uzatılarak söylenmelidir. Ses bakımından «o», «a», «au» hemen hemen aynıdır. Doğusal seremonilerde Do Majör gamını birinci oktavındaki «la» sesi olarak çıkarılır. «Amen». «amn» gibi telaffuz edilmelidir. Yani çift heceden ziyade tek hece imiş gibi telaffuz edilmesi gerekir. Eğer yazılı olarak «Ahmn» olarak yazılıysaydı, belki de daha doğru bir şekilde telaffuz edilirdi. O zaman «a» sesi daha aşikar olarak belli edildirdi.

Hiç şüphesiz bu üç kelime için gizli ve aşikâr yüzlerce kitap yazılmıştır. İncil okuyan insanlar «Aum» ya da «Om» kelimesini hatırlayacaklardır. İncil'de şöyle denir: «Başlangıçta kelime vardı. Ve kelime Tanrı ile beraberdi. Ve kelime Tanrı idi.» Bununla ilgili kayıtlara sadece İncil'de değil eski ülkelere ait başka gizli yazıtlarda da rastlamaktayız. Bugün dünya üzerinde yaşayan hemen hemen bütün insanların dillerinde «aum», «om» veya bun-

OM, AUM, AMEN, AMİN.

Dr. H. Spöncer LEWIS

ları karşılayacak bir kelimenin bulunması enteresan bir gerçek değil midir?

Enteresan olan başka bir husus da, bütün insan yavrularının ilk çıkardığı seslerden birinin de «m» sesi olmasıdır. Bütün gizli doğu ilâhilerinde çeşitli fikirlerin ifadesinde kullanılan üç ses: «au», «ah» ya da «m» dir. «ah» veya «a» sesleri, ruhun ve zihnin vecd hallerinin ifadesi olan evrensel seslerdir. Bu bakımdan birçok ilâhi ve gizli ifadelerde tapınmayı belli etmek için kullanılmaktadır. Bu halde daha çok «ah» olarak kullanılır.

Burada bilhassa İngilizlerin akıllarına sıklık kullandıkları «oh» kelimesi gelecektir. Hatta buna benzer şekilde «r», «e» ya da «i» sesleri de bir karşılığı ve şaşkınlığı ifade etmek için sık sık kullanılmaktadır. Bu tabii soruya hemen şu şekilde cevap verebiliriz: «ah» ve «m» seslerinin karışımı, tam ve mükemmel olarak telaffuz edildiklerinde, insanı kozmik güçlerle akorda getiren vibrasyonlar meydana getirirler.

Şunu akıldan çıkartmamak gerekir ki, insanoğlu bu kelimeleri icad etmiş değil onları keşfetmiştir. Bu keşfi, ilâhi vahyin bir sonucu ya da samimi araştırmaların sonucu olarak nitelendirelim; aslında insan «ah» ve «m» seslerini keyfi olarak seçmiştir. Fakat bu seslerin kendisinin kozmik kuvvetlere ve kendi öz varlığına yaklaşturan bir tesire sahib olduklarını anlamıştır. Birbirinden hiç haberdar olmayan çok eski toplumlar bile aynı sesleri ilâhi ve dini merasimlerinde kullanmışlardır.

Bu da bize göstermektedir ki, dünyanın çeşitli yerlerindeki insanlar birbirle-

riyle hiçbir irtibatları olmadığı halde, bu seslerdeki tesiri hissetmişlerdir.

Negrlerin ayın müziklerinde de «ah» ve «m» seslerini sık sık işitmek mümkündür. Dikkatle dinlenecek olursa, bir grup yerli «m» sesi çıkarırken diğer bir gurubunda «ah» sesini çıkarmakta olduğu görülecektir. Bazı mistik isimlerde de (Omar, Rama, Padme) bu seslere rastlamak mümkündür.

Bu sesleri tam ve doğru olarak telaffuz etmeye kalkıştığınız zaman, fiziki bir efor harcadığınızı göreceksiniz. Bu kelimeler doğru olarak kullanıldıkları zaman vücut ve zihnin gevşeyerek sükûnet içine girerler. Vücudunuzun ve zihninizin bu gevşek ve sükûn halini kozmik tesirlerin alınmasını kolaylaştıracaktır.

Sanskrit gramerde bu sesler hakkında epey bilgi vardır. Sanskritçe, bazı kelimelerin derin anlamları taşıdığı ilk dildir. Sanskritçe'de «a» ve «u» harfleri yanya na geldiği zaman, diğer dillerdeki, «o» gibi okunur. Ve bu «o», «ah» ve «auh» ile hemen hemen aynıdır. Bu seslerin doğru telaffuzları, ağız, baş, hipofiz, epifiz ve hatta troid bezleriyle ilgilidir. Bu bezler aracılığıyla tesirler sempatik sinir sisteminden zihne ve ruhi sahaya yayılır.

Bu bakımdan, mistik meditasyonlarda kozmik akordu sağlamak için evvela «aum» veya «om» kelimelerinin tekrarıyla işe başlanır. On veya oniki defa müzikal bir ahenk içinde tekrarlamak tesirli olmaktadır. Evinizde bir müzik aleti varsa, alışıncaaya kadar, bu sesleri müzik aletinizle çıkartmaya çalışsanız daha faydalı olur.

«AUM» kelimesinin analiz ettiğimiz zamanda göreceğiz ki, her üç harfte mistik bir önem ve kuvvete sahiptir. «a» sesi, ruhi tabiatın temel kuvvetleriyle iştirak halindedir. Aynı zamanda fizik dünya ve fiziki bedenle de... Bu sebepten dolayı, mistik ayinlerde (Brahma, Baba, Harmoni, Hu.) gibi kelimelerde sıklık kullanılır.

«U» sesi ruhi bedeninin derinlikleriyle, hipofiz ve epifiz bezleri ile yakından ilgilidir. Onların üzerinde hatırı sayılır tesiri vardır. Fakat «u» sesi, İngilizce «you» kelimesinde olduğu gibi tekbasına telaffuz edildiği zaman bu tesirleri vermemektedir.

«Ah» da olduğu gibi, «a» sesiyle birlikte söylendiği zaman, İngilizce «mood» kelimesinde olduğu çok yumuşak çıkarılmalıdır. «U» sesine çok eski ayinlerde kullanılan kelimelerde rastlanmaktadır. (Bizde «Hu» kelimesi)

«M» sesi ile birlikte, dilin ucunda teğekkül eden «a» ve «u» seslerini dışarıya vermekteyiz.

Bütün bu açıklamalardan sonra ilk kristiyan literatürlerinde İsa'ya niçin «The Amen» dendiği anlaşılmuştur sanıyorum. Daha sonraları Protestan Kiliselerinde de du alardan sonra «amen» denilmesi adet olmuştur.

«Aum», «om» ve «Amen» kelimeleri daima huşu içinde ihtimamla kullanılmalıdır. Onlar büyüdü, şifa verici, tesiri haiz sihirli kelimeler değildir. İnsanın spiritüel duygularını hareketlendiren, kozmik tesirlerle ahengini sağlayan ilahi kelimelerdir. Bu bakımdan kutsal amaçlarla kullanılmalıdır.

EĞİTİM DÜĞÜMÜ

(Sayfa 5'den devam)

tiye, yalnız oy çıkarılığını hedef edinmiş bir politika göz yumar veya önayak olur.

Ruh ilminin okullara girmesi demek, dinlerin anlaşılması, sembollerinin çözülmesi ve insanlığın karanlıktan kurtulması demektir.

Dinsel eğitim, Ruhsal eğitim demektir de... Çünkü şahsiyet bedene özgü değil, ruha özgüdür. Çünkü irâde beden değil, ruhun kudretidir. Çünkü seciye, çürüyen bedende varlık gösteremez; ancak ruhta yerini bulur. Ölen beden, dirilen ruhtur...

Eğitim düğümü, iki elle çözülebilir: Biri maddeyse bunun (ki, bu sol eldir), diğeri ruh olan becerikli sağ el... Dini terbiye bunun için elzemdir: Sağ el olmadan, sol elle düğüm çözülemez. Nitekim çözülemiyor da!...

İki ilim, yan yana öğretilmeli. eğitilmelidir ki, matluup olan ruhsal seviye hızla kazanılsın. İnsanlık şahsiyet irâde ve seciye bulsun... Ve birbirini yemekten kurtulsun!...

İZOLMAN TEKNİĞİ

● Bu teknik H. Durvill'in «Magne-tisme Personnel» isimli eserinin 111-116. sahifelerinden çevrilmiştir. Bü-tün okurlarımıza yararlı olacağını umarız. ●

Bütün canlı organizmalar gibi insan organizması da kuvvet kaybedilen faaliyet devreleriyle kaybolan güçlerin tekrar kazanıldığı dinlenme devrelerine doğal olarak tâbidir.

Birbirlerinden oldukça farklı olan bu iki periyod çalıştığımız ve dinlendiğimiz uyanıklık ile uyku halleridir. Beden ruhun vasıtasıdır; semereli şekilde çalışmak için iyi durumda olması gerekli olan zihin kuvvetinin doğal bir haznesidir. Beden yorulmuşsa, normal olarak harcadığını elde etmek için fazlaca kuvvet sarf etmeğe zorunlu olan psikik varlık yorgun ve bitap düşebilir.

Fizik bedenini çalıştırmaya çalışan çocuk zamanının yarısını uykuyla geçirmek ihtiyacındadır. Bedeni yeterince gelişmiş olmasına rağmen kâhil kimse de en az sekiz saat uykuya muhtaçtır. Yeteri kadar uyunulmazsa, fizik kuvvetler, manevi kuvvetler gibi, kâfi derecede yenileşemezler.

Önce yorgunluk, sonra bitkinlik; hüzünlü bir yetersizlikle beraber nevrasteni kendini göstermekte gecikmez.

Eğer düşünce bir vak'a, bir fiziksel yapıdaysa, ve onun yayılması sırasında bir kuvvet de intişar ediyorsa, düşünce akımını münasip bir şekilde ayarlamak, düşüncüyü bilmek gereklidir; bilhassa bazı zı anlarda, hiçbirşey düşünmemeyi...

Uyku esnasında, özellikle, bir çok şeyleri aynı anda düşündüğümüz zaman her yöne kuvvet tesirleri gönderir ve çabucak yoruluruz. Yorgunken, bu kuvvet kaybını durdurabilir ve dağılmış durumda olan

bütün cehitleri bizde bulunan merkezine davet edebilirsek, kaybolan kuvvetlerimizi süratle tekrar elde edebiliriz. 15-20 dakika içinde, sanki iki-üç saatlik bir uyku uyumuş gibi dinleriz. Her gün bol bol çalışmaya, en iyi ve en kolay şekilde çalışmaya elverişli olacağız.

Bir çok kimseler bu kudrete yüksek derecede sahiptirler. Belli bir an gelince, kendilerini tecrit (izole) ederler ve kaybetmiş oldukları enerjiyi çok çabuk telâfi ederler; uykuları da azdır. Ayrıca, uykudan sonra bütün psikolojileri hayrette bırakan bir çabuklukla, uyanırlar; hemen hemen tamamen dinlenmişlerdir.

Bu öyle bir kudrettir ki herkes, bunu, ilk günler sıkıntılı ve yorucu olan bir tedricen çalışmak zahmetine katlanmak şartıyla kazanabilir. Bu temrin (exercice) insanın dış dünyadan kendini ayırmasına (tecride), dört bir yana faydasız bir şekilde gönderdiği başboş ve disiplinsiz düşünce kuvvetini bizzat kendine çekmesine ve yeniden kaçmasına matuftur. Bu hal SÜKUNETE ÇEKİLMEDİR.

İzolman (tecerrüt etme) her yerde tatbik edilebilir: evde - dışarıda, gece - gündüz, ayakta - yatarken. Fakat, ilk başlayan için, tam yahut yarı karanlık, gürültüden uzak bir odaya çekilmek daha iyi olacaktır. Rahat bir koltuk, sezlong veya bir divana rahat bir şekilde yerleştikten sonra, gözler yarı yarıya kapatılır ve ellerde yarı açık tutulur. Bu durumda, önce zihni bir çaba sarf ederek, dış âlemdeki kuvvetler kendine çekilir, sonra düşünce

Önce intişarına mani olunur; bütün irade ve irade dışı hareketler kesilmelidir. Bütün kaslar imkân nisbetinde gevşetilmelidir.

Ağız, dudaklar birbirini sıkmadan güzele kapatılmalı, teneffüs ağır ve burundan olmalıdır. Şuur sahası tamamıyla kapalı olmalı ve ne olursa olsun her düşünce şuur sahasından dışarı atılmalıdır; tek kelimeyle hiç bir şey düşünmemek gereklidir.

Şu iki ameliye de aynı zamanda yapılmalıdır: kasların gevşetilmesi ve düşünmemek. Önceleri kolay olmaz. Adale gevşemesi nadiren mükemmelen yapılır ve 30-40 saniye kadar ancak düşünmeden durulabilir.

Çaba sarfetmek insanı çabuk yorar, 2-3 dakika sonra çalışmayı terke mecbur eder. Yavaş yavaş kendini tecrit etme alışkanlığına ulaşılır. Düşünce akımı (deveranı) kolaylıkla durdurulur, kasların gevşetilmesi kolaylaşır ve bu halde 8-10 dakika süreyle rahatça kalınır. Bu halden esaslı faydalar temin edilir, çünkü kısa bir zaman sonra az çok noksansız bir dinlenme elde edilir.

Bu melekeyi geliştirmeye devam ederken, temrinlere gürlütlü içinde ve etrafta insanlar dolaşır dururken devam edebilmek için dış dünyadan neredeyse tamamen tecerrüt etmek gerekir. Dış gürlütlüler, şiddetli olmasına rağmen, artık sadece çok zayıf olarak duyulur. Hassasiyet o derece azalır ki insanın burnuna bir sinek konursa rahatsız etmez, hatta onu kovmaya bile yeltenmez. Rahatsızlık diye bir şey yoktur. Eller bacaklar ağırlaşır, oldukları yerden çok zahmetle kalkarlar, hiç kımıldamadan öylece uzun zaman kalabilirler.

Temrin 8.10 dakikadan fazla olursa pek tath bir yorgunluk hissedilir. Dış alemin gürlütlüleri duyulur, ama tamamen ilgisiz kalır; dikkate değer husus, gürlütlülerin nutad olandan daha uzak bir mesafeden algılanmasıdır.

Bedenden dışarı taşma (eksteriyorizasyon) temayülül görülür ve bazan insan sanki bedeninin dışında, yukarıda havada

dalgalanıyormuş gibi olur; bu durumdan anlaşılıyor ki dedublüman imkân dahilindedir, yani uykunun haricinde run fizik bedeni terk edebilir ve mekânda dolaşabilir.

Son vermek istenildikten pek kısa bir süre sonra nihayete eren bu halden çıkınca, insan fizik bakımından değişime uğrar; 15.20 dakika sonra ise hemen hemen iyi bir uyku çekilen geceden sonra dinlenen bir insan gibi oluruz.

En iyi neticeyi elde etmek için bazı fiziksel şartları müşahade etmek faydalıdır. Meselâ, dünyanın manyetik akımlarıyla aynı işaretli bir durumda oturmalı veya yatmalıdır. Oturmuş vaziyette yüz kuzeye veya batıya dönük olmalıdır. Yatar vaziyette baş kuzeye ayaklar güneye; imkânsızlık halinde, baş doğuya, ayaklar batıya dönük olmalıdır.

Bu temrinler, görüldüğü üzere, bilhassa başlangıçta oldukça önemlidir.

Günde 1.2 def'a, önce 4-5 dakika sonra hiç yorulmadan oldukça uzun bir süre gayet düzenli olarak bu temrinleri yapmak gereklidir.

İrade gücü kuvvetlenir ve düşünce hakimiyeti artar, sonra arzuya göre yorulunca bir müddet dinlenmeye de müsaade eder.

Pratik olarak düzenli şekilde çalışan kimseler, nisbeten kısa bir zaman sonra, daha uzun çalışabilirler ve sonuç olarak uykularını azaltırlar. Yatakta uzanarak ya da izolman tatabikati uykusuzluk derdini hemen daima mağlup eder. Bu durumda göz kapaklarını önce yarı açık, sonra kapalı tutmak iyidir.

Belli bir zaman zarfında şuur sahasını kapatmak imkânı elde edilince düzenli bir muhayyilenin sıkıntısını çeken kimselere rahatlık verir ve obsedelerin şifa bulması için, hiç olmazsa durumlarının salâha doğru gitmesi için ümit bahşeder.

Gerçekten, başlangıçta temrinler sıkıcı ve yorucudurlar; ama güçlükler yenilince iyi ve çok faydalı olurlar. Her durumda enerjinin gelişimi ve nefse hakimiyeti kudrete imtihan eder.

Yıldızlar ve İnsanın Kaderi

(Sayfa 9 dan devam)

burçlarıyla âhenkli bir giriş içindeyken; Akrep ve Oğlak burçlarıyla geçimsizlik gösterir.

İki gezegenin birbirleriyle olan durumu da önem taşımaktadır; şahsın horoskopunda bulunan iki gezegen arasındaki açı 60 veya 120 derecelere uyarsa iyi tesir, 90 veya 180 derece olursa kötü tesir beklenir. Bunun yanında, şahsın karakteri veya kaderi üzerinde hiç tesiri bulunmayan yani nötr tesiri olan gezegenler de vardır.

Burç kelimesi, zodiaktaki yıldız takımına ait işaretlerin bir başka şekilde ifadesinde ibarettir ve burçlar astrolojik sistem içinde önemli bir yere sahiptirler. Her burcun kendine has bir tesir bölgesi vardır. Muayyen bir burcun mânası, o burcu isgal eden gezegenlerin müsbet veya menfi tesirlerine ve zodiaktaki yerlerine göre değişir. Görüldüğü gibi, astrologlar hüküm vermek için birçok kriterlere sahip bulunmaktadırlar. Horoskoptaki gezegenlerin ve burçların çeşitli durumlarına dayanarak herhangi bir şahsın karakteri en ince noktalarına kadar tayin edilebilir. Ancak mesele, artrolog tarafından teferruatla verilen bu karakterin, şahsın hakiki karakterine uyup uymadığı noktasıdır. Astrologlar ve onların müridleri bu soruyu müsbet şekilde cevaplandırmakta; buna karşılık şüpheler bunu imkânsız bulmaktadırlar.

Astrolojinin nazari temeli çok zayıftır. Doktrin ise sallantı halindedir. Eski zamanlarda, bu işe meraklı bazı kimselerin, çeşitli gezegenlerin hareketlerini takip etmeleri ve bu hareketlerle çeşitli olaylar arasında ilgiler aramaları astrolojinin temelini teşkil etmiştir. Bu kimseler, kendilerinden geçmiş bir şekilde yıldızlı gökyüzünü senelerce gözlerler ve yıldızların hareketiyle ilgili hipotezlerini ortaya koyarlar. O zamanlar bu görüşler ve fikriler hayret ve hayranlıkla karşılanır ve kabul edilirdi. Fakat günümüzün insanları kritik bir düşünce tarzına sahip olduklarından, delil istemektedirler. Modern adam, bir çocuğun

kaderinin veya karakterinin, doğum esnasındaki gezegenlerin durumuna bağlı olduğunu kabule yanaşmamaktadır. Ona göre, karakter tayini için doğum anını seçmek hiç de uygun bir görüş değildir.

«— Niçin hâmileliğin başlangıcını karakter tayini için seçmiyoruz? Genetik görüş açısından bu çok daha anlamlı olurdu.» Bu soru modern adamın kuvvetli bir itirazını özetlemektedir. Hakikaten, intrauterin hayatın başlangıç anını esas olarak almak daha makul görünmektedir. Fakat astrolojinin buna da cevabı vardır. Eski Mısırlılar zamanında ifade edilmiş bulunan Hermes kanunlarına göre, normal bir gebelik sonunda doğum yapan bir kadında gebeliğin başlama anını tesbit etmek mümkündür. Böylece doğum günü bilinince, ilkah anını da hesaplamak ve ona göre çocuğun kaderini ve karakterini tayin etmek imkân dahiline girer.

Geçiriliyor ki astroloji kendisinden emindir ve modern tıbbın bugünkü imkânlarına rağmen yapamadığı bir şeyi, yani ilkah anını tesbit edebildiğini ileri sürer kadar da iddialıdır.

Çok eski zamanlarda hekimler hastalarının yakalandığı hastalıkların, onların yıldızlarında yazılı olduğunu zannederlerdi. Bugün bile baz astrologlar hekimlere hastanın yıldız falına bakmadan teşhis koymalarını ve tedaviye başlamamalarını tavsiye etmektedirler. Acaba astroloji tıbbı hakikaten yardımcı olabilecek bir ilim dalı mıdır? Aşağıda nakledeceğimiz olay belki bu konuda bir fikir vermeğe yarayacaktır. Bahis konusu hasta, tüberkülozlu bir kadındır. Bu kadın için bir astrologun hazırladığı rapor şöyledir :

«Bu kadının manevi vasıflarına gelince; Merkür ile Uranüs'ün dik açı teşkil ettiklerini ve Neptün'ün Ay'a karşı olduğunu görüyoruz. Bunlara bakılırsa, hastanın şüpheli, acı ve zihni bakımdan dengelessizdir. Muhayyilesi de bozuktur. Uranüs beşinci burçta yani aşk burcundadır. Bu itibarla uygunsuz bazı aşk maceralarına

girişmesi ve dolayısıyla cemiyetin tenkidle-
rine hedef olması beklenebilir. Kadının ha-
yata karşı davranışındaki anormallik ve
uygunsuzluklar burada bitmemektedir. Bl.
kendiği gibi onikinci burç dert ve keder
burcudur. Kadının onikinci burcunda Mars,
ve Koç burcunda da Venüs bulunmaktadır.
Bunlar çok kuvvetli ve dengesiz cinsl arzu-
ların mevcudiyetine işaret etmektedir. Ni-
hayet Boğa burcunda Neptün'ü ve Akrep
burcunda da buna karşıt olmak üzere Ay'ı
buluyoruz ki, bu son durum hepsinden kö-
tüdür. Böyle bir insan ruh hastasıdır ve
bu sebeple hareketlerinden sorumlu değıl-
dir. Şu halde hastanız, yıldızlarının tayin
ettiği şekilde aşırı cinsî faaliyette bulun-
duğu için sağlığı bozulmuş, vücudu zayıf-
lamış ve organizmanın zayıf noktalarına
hastalık gelp yerleşmiştir.»

Bazı astrologlar kendilerini ilim adamı
kabul ederler. Buna karşılık, ilim adamları-
nın çoğu astrologları şarlatan yerine koy-
maktadırlar. İlim adamlarına göre, astro-
lojik karakter ve kader tahlillerinin hiçbir
değeri yoktur ve bunlar bazen ve sadece te-
sadüfen hakikate yaklaşabilirler.

Profesör Max Knoll'e göre, güneşte
hususla gelen lekelerin, gezegenlerin ve bil-
hassa Jüpiter'in tesiriyle meydana gelme-
leri ihtimal dahilindedir. Bu lekelerle bir-
likte kuvvetli proton ve kalsiyum ivonu
ışınları ve elektromanyetik alanlar husule
gelmekte ve bunlar iklime, bitkilerin büyü-
mesine ve insan hayatında tesir etmekte-
dirler. Hatta, böyle zamanlarda, ölüm vak'-
larının da arttığı müşahede edilmiştir. Şu
halde, gezegenlerin hareketleriyle insan ka-
deri arasında muayyen bazı ilgilerin ola-
bileceği görüşü pek saçma olmayabilir.
Junga göre de, (yeterli!) bir astrolog nor-
malin üstünde bazı kabiliyetlere sahiptir.

Astrolog horoskopu üzerine saatlerce
kapanır ve yeni doğan bebeğin karakteri-
ni tesbit ve izah için vcd içinde çalışır.
Astroloji kanunları herşeyi tam olarak
dondurmamış; astrologun sübjektif görüş-
lerine büyük ölçüde müsaade etmiştir. Me-
sele, bu sübjektif kararların, objektif ola-

rak ne derecede hakikate yakın olduğudur.

Astroloji ile hakikat arasındaki ilginç
araştırılması pek zor olmasa gerekir. Çok
sayıda insanların horoskopları tanzim edil-
dikten sonra, müsterek tarafları olanlar
bir araya getirilebilir ve bunlarla ilgili şa-
hıslar psikoloji testleriyle ve analizle
tetkik edilerek, yıldız falına ne kadar uy-
dukları araştırılabilir. Bu metodla, astro-
lojinin kalde ve kchaneleri teker teker in-
celenebilir ve hakikatle karşılaştırılabilir.
Böylece belki de astrolojiyi bazı safsatalar-
dan ve saçmalıklardan kurtarmak yeni
ve sağlam bir astroloji kurmak mümkün
olabilecektir. Fakat böyle bir şeyin başarı-
ması için yüzbinlerce kişiyi incelemek ve
elektronik beyinler kullanmak gerekecektir.
Bu şekilde yapılacak bir inceleme sonunda,
astrolojinin bir saçmalıklar inanzumesin-
den ibaret olduğu da meydana çıkabilir.

Hollandalı hekim, yazar ve Nobel ada-
yını Simon Vestdjk yukarıda sözünü ettiği.
miz araştırmaları küçük ölçüde yapmıştır.
Araştırmasına esas olarak, karakterleri ol-
dukça iyi bilinen tanınmış tarihî kişileri
almıştır. Bu kişilerin seçiminde Dr. Vest-
djik'in dikkate aldığı husus, herbirinin yine
az çok bilinen birer kardeşinin bulunması-
dır. Bu şekilde 113 «çift» şahıs toplanan
araştırmacı, 68 çiftte astrolojik ve biyografik
karakterler arasında paralellik ve 41 ta-
nesinde karşıtlık tesbit etmiş; buna karşı
4 çiftte de herhangi bir ilgi bulamamıştır.

Bulduğu sonuçların matematik tahlili-
ni yapan Vestdjk, insan karakteri üze-
rinde yıldızların «muhtemelen» tesirleri ol-
duğunu bildirmektedir. Eğer Vestdjk in-
celediği şahıs sayısını çoğaltabilseydi; ve
ya sadece güncşin bulunduğu burcu araş-
tırmakla yetineceğince, daha başka astrolo-
jik kriterleri de araştırmaya dahil etsey-
di, belki de astrolojiyi daha kuvvetle des-
tekleyecek sonuçlara ulaşabilecekti. Her-
halde bazı imkânsızlıkların ona bu imkânı
vermediğini düşünmek yanlış olmayacaktır.
Yahut, belki de astrolojinin lehindeki de-
lilleri çoğaltmamak için araştırmasını ya-
rım bırakmış olabilir.

İSTİKBAL NASIL «İCAT» OLUNUR?

(Sahife 27'den devam)

Tahakkuk yolunda olan bu kehanet - tahmin'lerden birkaç misal : Eğer bu kehanetler Amerikalılar tarafından yapılmışsa, onlar kullanılması kolay bir dokümentasyon neşretmektedirler. Diyelim ki Fransa, havai tren, Okyanus araştırma merkezi, hükümetle Beynelmîfel Enformasyon Şirketi arasındaki anlaşmada olduğu gibi, hükümetçe alınan kararlar yüzünden, bu şekil bir tatbikatı hemen uygulamak yolunda değildir. Tabii ki Sovyetler Birliği ve diğer ülkelerde, muhtemel bir kâinatın modellerini gerçekleştirmek yolunda çalışmaktadırlar. Olayların birbirini takip sırası şöyle gözükmektedir :

1) Bir Science - fiction fikri, Anglo Saksonlar da, Ruslar gibi bu sahadaki bir çok fikirlerin hayali romanlardan geldiğini kabul etmektedirler. Meşhur **Science Journal** dergisi Astronotik feza bilimini, şöyle tanımlamaktadır: «science - fiction programını yerine getiren bilim».

2) İlim adamları yeni fikrin tahakkuk imkânlarını reddederler. Üzerinde durulmaz.

3) Tahmin - kehanet endüstrisi keşfin tam bir realite haline geçişini muhtelif (muhtemel) kâinatlar da inceler.

4) «Gelecek» den gelen bir objenin, belki çok mühim bir objenin hakikaten gerçekleştirme safhası. Böylece General Electric firması, sırf icat etmek maksadıyla, (sıfırdan hareketle) bütün şehirler imal edecek «Community Systems Development Division» adında yeni bir grup teşkil etmiştir. Bu, bu şehirleri göstermek, onların tekniklerini sağlamak, bu husustaki fikirleri toplamak içindir. Masraf çok olacaktır, fakat temin edilecek yeni icatların bu fedakârlığı kaldıracak kadar önemlidir. Önümüzdeki 25 yıl içinde Birleşik devletlerin herbiri 200.000 kişiyi barındıracak 500 şehre ihtiyacı olacaktır.

TEORİDEN PRATİĞE NASIL GEÇİLİR?

Teoriden sonra, tatbikata geçelim :

1) Bir Science - fiction romanı : «L'Ere des Gladiateurs - Gladyatörler çağı» Fréderic Pahl ve C. M. Kernbluth yazmıştır. (fransızca olarak Galaxie yayınları arasında negrolunmuştur.)

2) Tahmin - kehanet endüstrisi tarafından yapılan çalışmalar, modern tekniğin, çeşitli otomobil tipleri yapılabildiği gibi, çeşitli şehir tipleri yapılmasına da imkan vereceğini ortaya koymuştur.

3) Gerçekten bu modellerden biri inşa olunur : Bu, General Electric'in yeni araştırma grubunun çalışması olacaktır.

4) Birleşik devletlerde inşa olunan 500 şehir; ve bütün dünyada mesken buhranı halledilmiş olacaktır; zira bu modeller kopya edilebilecektir.

Lockheed şirketi 1966 Eylülünde, meşhur Mayo hastahanesi ile, hesap makinesinin tıp sahasına tatbikatını incelemek üzere bir kontrat imzalamıştır. Şimdiden bazı aletler inşa olunmuştur. Diğerleri arasında, hastahanesinin 4000 yatağı ile otomatik olarak meşgul olabilecek modern bir hesap makinesini; bir hastanın vücuduna tesbit edilip, hastalığın inkışafı hakkında hekimini tenvir edebilecek bir makineyi; ve daha ilgi çekicisi felçten müstarip bir hastanın sadece gözlerini kırparak vereceği işaretleri nakl edebilecek bir makineyi zikredelim.

«Ağrım var. Açım, Susuzum, Bir iğne yapılmasını istiyorum, Üşüyorum, Bana bir şey okuyunuz.» Önceden tasarlanmasını müteakip, bu alet gerçekten yapılmıştır. Fakat bir tek şey, tahmin-kehanet endüstrisi mevcut olmaksızın asla bilinmeyecektir: (Astronotik - feza bilimi), (informatik - enformasyon bilimi), (fizyoloji alanını dahi fikirlerden istifade eden vasi bir endüstri sahasının yaratılması imkânı.

Bu şekilde, bir gün bir hastahane de bir elektrik beyin şöyle bir anons yapacaktır: «117 Nolu hasta, saat 6.43 de bir kalp krizi geçirecektir. İhtiyat tedbirlerini alınız.»

İşte, Denis Gabor'un kuvvetli ifadesi. ne göre, istikbal böyle keşf edilmektedir.